

העיתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 14 • אפריל 2012

**חדש
בוולפסון:
יחידת
ממוגרפיה**

אזכיר נפלא
ופסח שמח!

ליד מכשיר הממוגרפיה החדש: ד"ר טלי ארזי-קליינמן (שנייה משמאל) והטכנאיות (משמאל לימין) לודמילה בריידו, ג'נינה פוקס וטלי לוי

במחויבות פנימית.
ביקור בפנימית ג'

18

יציאת מצרים שלי:
מיוחד לחג החירות

10

ד"ר יצחק ברלוביץ,
יקיר שירות המדינה

5

הבנק של עובדי המדינה עם הטבות לכל המדינה!

מצטרפים עכשיו לבנק יהב, מפקידים משכורת
חודשית של 5,000 ₪ ומעלה ומקבלים:

- חשבון ללא עמלות עו"ש!
- הלוואה של עד 80,000 ₪ לשמונה שנים!
- מענק של עד 3,500 ₪ למקבלי ההלוואה!

אנו לשרותכם בסניף וולפסון

הלוחמים 62 חולון, קניון ביה"ח וולפסון

ימים א', ג', ד' 8:30-13:30 • ימים ב', ה' 15:00-17:00, 8:30-13:30
• בימי ו' אין קבלת קהל

וג' אביב שמו

פתוח
לכולם

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

להצטרפות: *2617
www.bank-yahav.co.il

ההלוואה בריבית "פריים" פלוס 2.7%. במידה שהלווה לא יעמוד בתנאי ההלוואה, יידרש החזר יחסי של המענק. כל האמור בפרסום זה, לרבות מתן האשראי, הביטחונות ודמי הטיפול נכון למועד הפרסום וכפוף להוראות הדין, לנהלי ולתנאי הבנק ולאישורו. הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת.

העיתון שלנו - הצילומים שלכם!

תחרות הצילומים הגדולה של עובדי וולפסון יוצאת לדרך • שילחו אלינו תמונות יפות שצילמתם בישראל - צילומי אווירה, נוף וטבע • התמונות הזוכות יפורסמו בעיתון שלנו • מועד אחרון למשלוח: 1.6.2012

יש לרשום במייל את הפרטים הבאים:
בכותרת למייל: "תחרות צילומים".

בנוף המייל: שם מלא של הצלם, תפקיד ויחידה בבית החולים, שם התמונה והיכן צולמה.
ניתן להוסיף טקסט קצר (עד 50 מילה) על המקום או הסיפור שמאחורי התמונה.

עד מתי?

את התמונות יש לשלוח עד ליום 1.6.2012.

איך מתבצעת הבחירה?

התמונות ימיונו וייבחרו על ידי ועדת שיפוט ובה נציגות מערכת "העיתון שלנו", העורך החיצוני של העיתון וצלם מקצועי.

אנו מחכים לתמונות שלכם - **בהצלחה!**

איך משתתפים?

שולחים אלינו עד 3 תמונות שצילמתם, העומדות בקריטריונים הבאים:

הנושא: צילומי אווירה אמנותיים/מיוחדים של נופים ומקומות בישראל (הכוונה אינה לתמונות שצולמו בבית, בבית החולים או באירועים משפחתיים!)
פורמט: התמונה צריכה להיות בקובץ Jpg (רצוי) או BMP

משקל מינימום לתמונה: 1.5 mb (אחד וחצי מגה-בייט)

איך שולחים?

את התמונות שולחים כקובץ מצורף לדוא"ל: director@wolfson.health.gov.il

אוהבים לצלם תמונות אווירה וטבע? אוגרים במחשב תמונות יפות שצילמתם, של נופים ומקומות בישראל? זו ההזדמנות שלכם להוציא אותן לאור ב"עיתון שלנו!"
3 התמונות הזוכות יפורסמו בשער "העיתון שלנו".

5 תמונות נוספות שיצוינו לשבח יפורסמו בעמודי האמצע של "העיתון שלנו". תמונות נוספות, לפי החלטת חבר השופטים, יופיעו בפורטל הפנים ארגוני. מתוך כל התמונות שיוגשו לוועדה ייבחרו כאלה שיוגדלו ויקשטו את קירות בית החולים.

אישה דרך העדשה

בנוסף לעיסוקה ברפואה ובניהול, ד"ר זהבית זיו-נר, סגנית מנהל בית החולים, אוהבת מאוד לצלם - במיוחד אנשים במקומות שונים בעולם. לפניכם מספר דוגמאות.

הרפואה המרכזית
רשת ארית וולפסון

העיתון שלנו

מגזין עובדי וולפסון

גיליון מס' 14 • אפריל 2012 • ניסן תשע"ב

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר עוזי רביב, ד"ר אמיר טנאי, אסתר שלום, אהובה פרידמן, קלמן גרנק, מרק גלברג, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר, אסתי אהרוני, שושי פרידמן, דבורה שרר, מיכל ויינשל שיינמן

צילומים: ברק נונא
ידיעות: מיכל ויינשל שיינמן
עריכה, עיצוב והפקה: שריג רעיונות

לתגובות והעברת חומרים:
director@wolfson.health.gov.il

חברים לסדר

רגע לפני שהרמתי ידיים כי המוזה לא הגיעה, רגע לפני שהחלטתי לוותר, זה קרה. לעתים אני שוכחת שאם נצמדים למשהו הוא תמיד בורח. כשרוצים דברים צריך לשחרר. השנה קראתי את החברים שלי לסדר, וכך גם נולד הטור הזה

מאת רינת הירש

השנה החלטתי להזמין את כל החברים שלי לסדר. אין כמו הפסח לכנס את כל מי שמעורב בחיי לשבת סביב שולחן אחד ולדבר על החיים. ממש כמו הגדה. באופן יצירתי החלטתי לשלוח לכל רשימת התפוצה הודעות סלולריות בזה המסר: "השנה אני עורכת סדר, הבית כמעט נקי, השולחן יהיה ערוך, כולכם מוזמנים. נא אשרו" (אישורים זה משהו שאני מאוד אוהבת). לחצתי על שלח הודעה.

נרגשת מהאירוע גייסתי את חדות העשייה ביחד עם ההשראה שהתנדבה לעזור, ויחד התחלנו בתכנון האירוע. אני מודה שזה מאוד נדיר מצדי להכין משהו ספונטני בלי לדעת מי וכמה יגיעו. את התפריט בדרך כלל אני מכינה שבועות מראש. לא הפעם. הצפצופים המבשרים על קבלת ההודעות החלו להופיע בזה אחר זה.

"יש משחק של ליגת האלופות בטלוויזיה. לא אגיע. יש פקקים וזה רחוק. אני מפתחת לנהוג בחושך. נשמה, איזה כיף. יופי של רעיון. באיזו שעה? לכמה זמן? פייסבוק מנפיקה מניות בבורסה, אני צריך לעקוב. יש פינת עישון? אני מביא את היין, סמיילי. מי מגיע? יהיו חתיכים? מה את מכינה לאכול? אני בדיאטה. יהיה משהו בלי גלוטן?"

זה הרגע בו ממש נלחצתי. דיאטה. מתי כבר יצליחו אנשים להבין שכדי לרזות, צריך פשוט לאכול פחות ולהוציא יותר. ההרגלים הללו שכוכלים אותנו, משעבדים אותנו לעשות כרצונם. זה הרי הכול עניין של איוונים, סדרי עדיפויות ובקרה. ומתי כבר אני אישם את מה שאני יודעת!?

הפשטות הזאת משחררת מהמון תירוצים. והמסרונים ממשיכים להגיע.

"האווטו שלי בתיקון. כמה זה עולה? מה בתוכנית? אני צריך לסיים את התיזה. תגידי, השתגעת? מה את צריכה את כאב הראש הזה? יש מעליית? אין לי מה ללבוש. עדיין לא החלטתי. אולי כן ואולי לא."

התעכבתי כשקראתי את המסרון האחרון. הכי קשה להיות בחיים במצב של חוסר החלטה. זה

מייסר. אני יודעת שברגע שמקבלים החלטה ופועלים, דברים מתחילים להתרחש. "מי ינקה? סבבה, יש מצב. את בטוחה שיגיעו? נתוש אני נשאר לישון אצלך. אני באה ומביאה חבר, זה בסדר? מי יכול לקחת אותי טרמפ? אני בכנס באמסטרדם. הכוכבים לא בכיוון הנכון, יש מסיבת ירח בגואה".

מעניין לגלות שאנשים מפליגים למקומות רחוקים, בורחים, מחפשים, כדי לגלות שהם לקחו את עצמם גם לשם. לי יש רגעים כאלו. אני רוצה להפסיק לחפש. הגיע הרגע למצוא. "מה אני יכולה להביא? איך אני יכולה לעזור? אני עם ההורים בסדר. הילד לא מרגיש טוב. אני רוצה להיות לבד השנה. תודה, תודה, תודה, אין לך מושג כמה שימחת אותי".

תחושת ה"אני לא בסדר" מוכרת לי מאוד. יש משהו מאוד מכביד ולעתים גם ממכר בלשאת את תחושת האשמה על הגב. אני חושבת שזה נותן הצדקה למעשים שרוצים לעשות או עשוינו, ועצם ההלקאה העצמית הזאת, ממש כמו הנוגשים במצרים, גורמת לנו להרגיש טוב עם עצמנו. האמנם!?

הגיע הרגע.

השולחן עוטה מפה לבנה, פמוטים על השולחן, סידורי פרחים ממוקמים במקומות הנכונים. אני מוכנה. הלב שלי פועם בחוזקה. פרפרים בבטן, תחושה ממכרת של אדרנלין הזורם בגוף. יש כל מיני דרכים להעלות את הרמה שלו בגוף, וזו רק אחת מהן. התרגשות. רגשות שגואים ומתפרצים.

אני כל כך רוצה שזה יצלח. אני רוצה שלכולם יהיה טוב, אני רוצה שכולם ייהנו. אני רוצה שכולם יסתדרו האחד עם השני. הרמוניה. שלום. שקט פנימי.

הפעמון מצלצל.

גבי, אורי, רפי, מיכאל ואלי הגיעו ראשונים. הם ביקשו להיות אחראים על ניהול הסדר.

הם כבר מתרגלים אחריות, זאת עוד מימי קדם. נועם, רון, שמחה, אושר, רינה ואהובה הגיעו בלי להודיע, ולכולם היה מקום.

ככה זה, כשיש מקום בלב יש מקום גם בבית. לספקות ולפחדים לא נשאר מקום, וטוב שכך. הם הלכו לסדר במקום אחר.

הרמתי כוסית לחיים והצצתי במראה שתלויה על הקיר ומקבילה לשולחן. ראיתי את כולם והבנתי. חבר זה מי שעוזר לי לגלות עוד צד בעצמי שלא הכרתי, וכולם ביחד סביב השולחן זה אני. זה החופש האמיתי שלי.

חג שמח,
רינת

כשיש מקום בלב יש מקום גם בבית. הספקות והפחדים נותרו בחוץ. הרמתי כוסית לחיים והבנתי. חבר זה מי שעוזר לי לגלות עוד צד בעצמי, וכולם ביחד זה אני

אות "יקיר שירות המדינה" הוענק לד"ר יצחק ברלוביץ

ד"ר ברלוביץ נואם בטקס הענקת האות

"הוועדה התרשמה מהישגיו ומתרומתו של ד"ר ברלוביץ למערכת הבריאות בישראל, המבטאים גישה מקצועית, כושר ניהולי, מסירות רבה ויכולת אישית גבוהה". אות יקיר שירות המדינה הוענק למנהל המרכז הרפואי וולפסון בטקס חגיגי שנערך במוזיאון ארצות המקרא בירושלים

הרבה לקידום החקיקה היוותה נדבך חשוב באחד ההישגים הגדולים ביותר של מערכת הבריאות ומדינת ישראל. בנוסף, ד"ר ברלוביץ הוביל את פרויקט היערכות מערכת הבריאות לטיפול בחולי שחפת, והנהיג את תהליך קליטת הרופאים מבריה"מ לשעבר בשנות ה-90.

החל משנת 2006 מכהן ד"ר ברלוביץ בתפקידו הנוכחי כמנהל המרכז הרפואי וולפסון. בזכות יכולותיו הניהוליות הגבוהות ומקצועיותו, הצליח ד"ר ברלוביץ להוביל את בית החולים ולקדמו במגוון היבטים. כך, למשל, קידם וחזק פעילויות ייחודיות כמו שיתוף פעולה עם עמותת "הצל ליבו של ילד", המביאה לישראל מדי שנה מעל 250 ילדים מארצות העולם השלישי לניתוחי לב מצילי חיים בוולפסון. בנוסף, הוא יזם את שיתוף הפעולה של בית החולים עם ארגון "בטרים", העוסק בבטיחות ילדים בתחום הבית ובשעות הפנאי.

יוזמה נוספת של ד"ר ברלוביץ היא הקמתו של אתר האינטרנט "שווה בדיקה", שהוקם במטרה להרחיב את המודעות הציבורית לבריאות מונעת. האתר מאפשר לכל אזרח להזין פרטים אישיים בסיסיים שלו במטרה לקבל במהירות וביעילות את פירוט הבדיקות שממלץ לו לעבור.

ד"ר ברלוביץ הינו חבר במועצת הבריאות על פי חוק בריאות ממלכתית מאז הקמתה, יו"ר המועצה הלאומית לבטיחות בית ופנאי, נמנה על צוות ההקמה של ועדת סל

שירותי הבריאות ("סל התרופות") וכן יזם והקים את מערכת הדיווח היומית לתפוסה בבתי חולים בישראל, אשר על פיה מתבצע הדיווח עד היום.

לראיון עם ד"ר ברלוביץ בעקבות הענקת האות - עיברו לעמ' 16

ועדת השיפוט לבחירת מקבלי אות "יקיר שירות המדינה" בחרה להעניק את האות לד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון. ד"ר ברלוביץ קיבל את האות בטקס חגיגי שנערך במוזיאון ארצות המקרא בירושלים. אות "יקיר שירות המדינה" מוענק לעובדים ותיקים שצברו מעל 25 שנים בשירות המדינה ותרמו לה תרומה משמעותית ומיוחדת. הבחירה בד"ר ברלוביץ נעשתה לאחר שמנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' רוני גמזו,

המליץ בחום על ד"ר ברלוביץ כמועמד ראוי לקבלת האות, בשל תרומתו הגדולה לקידום מערכת הבריאות בישראל ושיפור איכות הטיפול המוענק לאוכלוסיית המדינה כולה. בין נימוקיה ציינה הוועדה כי "התרשמה מהישגיו ומתרומתו של ד"ר ברלוביץ למערכת הבריאות בישראל, אשר מבטאים בגישה מקצועית, כושר ניהולי, מסירות רבה ויכולת אישית גבוהה".

ד"ר ברלוביץ כיהן במספר תפקידים בכירים במהלך שירותו במשרד הבריאות, בהם ראש מנהל רפואה במשרד הראשי, משנה למנכ"ל משרד הבריאות וראש חטיבת הבריאות.

במהלך שירותו במשרד הבריאות נשא ד"ר ברלוביץ בעול הניהול השוטף של האספקטים הרפואיים של המערכת, פיתח יוזמות מרובות בתחום שיפור איכות הטיפול, מערכות התמחור והבקרה, הסטנדרטים הרפואיים וכן בתחום הטיפול באירועים חריגים.

בתפקידו כראש מנהל הרפואה ומשנה למנכ"ל, שימש ד"ר ברלוביץ כמנהל ועדות ערר לחו"ל, תפקיד שבו

רתם את מיטב המומחים לקביעת זכאות לטיפול רפואי מצילי חיים בחו"ל. ד"ר ברלוביץ היה שותף פעיל ליוזמת החקיקה של "חוק ביטוח בריאות ממלכתית" שנכנס לתוקפו בינואר 1995. הוא פעל לגיבוש הצעת החוק, שהתבססה על עקרונות חברתיים של צדק, שוויון ועזרה הדדית. תרומתו

ד"ר ברלוביץ היה שותף פעיל ליוזמת החקיקה של "חוק ביטוח בריאות ממלכתית", הוביל את היערכות מערכת הבריאות לטיפול בחולי שחפת והנהיג את קליטת הרופאים מבריה"מ לשעבר בשנות ה-90

הטבה בלעדית לעובדי וולפסון: טיפול ללא תשלום במרפאה להשמנת יתר

ד"ר אייל לייבוויץ

וההערכה היא כי עוד כ-40% סובלים מעודף משקל קל. בניהולו של ד"ר לייבוויץ, המרפאה החדשה משלבת את כל הידע הרפואי הקיים בנוגע לירידה במשקל ומקבצת את כל אפשרויות הטיפול הקיימות. במרפאה ניתן לקבל פתרונות קצרי טווח וארוכי טווח לאנשים המעוניינים לרדת במשקל, כולל טיפול תרופתי לירידה במשקל בהתאמה למטופל, לצרכיו ולמחלותיו הנלוות. במקביל, כל מטופל יהיה רשאי לקבל הדרכה תזונתית ויוכל להשתתף גם בסדנאות המיוחדות לירידה במשקל, הפועלות במרפאת הסוכרת ומשלבות גם הדרכה לפעילות גופנית. הטיפול במרפאה מיועד לבוגרים (מעל גיל 18) הסובלים מעודף משקל (ערכי BMI מעל 27), בין אם ישנן מחלות נלוות או ללא מחלות כלל. ניתן לקבוע תור למרפאה בטלפון (זימון תורים) 03-5028111.

בשורה לעובדי וולפסון הסובלים מעודף משקל: המרפאה החדשה לטיפול בהשמנת יתר, שנחנכה לאחרונה בבית החולים, פותחת את שעריה ללא תשלום עבור עובדי

בית החולים כהטבה מיוחדת לצוות וולפסון. את המרפאה הרב תחומית החדשה מנהל ד"ר אייל לייבוויץ, רופא פנימאי בכיר. לדבריו, "ישראל היא בין המדינות המובילות בעולם בשכיחות תופעת ההשמנה, וכחלק מעמנו, גם אנו, עובדי בית החולים, סובלים מהשמנת יתר באחוזים לא מבוטלים". השמנת היתר היא אחת הבעיות הרפואיות הקשות ביותר שעיימה נאלץ העולם המערבי להתמודד. בישראל, כרבע מהאוכלוסייה הבוגרת סובלים מהשמנת יתר (BMI מעל 30),

שידור רדיו חי נולד במחלקת יולדות

מחלקת הנשים והיולדות, פרופ' אברהם גולן, שסיפר למאזינים על המחלקה ועל צוות העובדים המסור, וסגנית מנהל המרכז הרפואי, ד"ר זהבית זיו-נר, שדיברה על החשיבות שמייחסת הנהלת בית החולים למתן יחס אישי ומקצועי למטופלות. את המשדר ליוותה לכל אורכו האחיות האחראיות במחלקת יולדות, לאה חובל, שציינה: "אנו מחבקים את היולדות של וולפסון והן תמיד יוצאות מכאן עם חיוך".

אטרקציה במחלקת היולדות בוולפסון: השידור הפופולרי אליקו הקים במחלקה עמדת שידור של רדיו "לב המדינה" (91FM) ופצה בשידור חי בן שלוש שעות במתכונת של הפנינג משמח למען היולדות, שאף התראיינו בשידור חי ולקחו חלק פעיל במשדר המיוחד. במהלך השידור הפתיע את הנוכחות הזמר מושיק עפיה שהגיח למחלקה, ביקר בין החדרים, בירך את היולדות ושר להן. במהלך השידור התראיינו מנהל

ד"ר אוסקר הרמן

מרפאה למעקב שומות ממוחשב

1 מכל 70 בני אדם בישראל עלול לחלות במלנומה, והמספר רק עולה משנה לשנה. ביחידה לכירורגיה פלסטית בוולפסון הושקה מרפאה למיפוי ומעקב שומות ממוחשב, באמצעות צילום דיגיטלי המאפשר גילוי של שינוי ברקמות העור ואבחון מוקדם במקרה של מלנומה (סרטן העור). המרפאה, בניהולו של ד"ר אוסקר הרמן, הוקמה בשיתוף האגודה למלחמה בסרטן וחברת 'נביקס', והקמתה סוקרה בהרחבה בעיתונות המקומית באזור.

על הבמה - קרוהן וקוליטיס בילדים

כנס ייחודי למען ילדים חולי קרוהן וקוליטיס נערך לאחרונה בוולפסון בהשתתפות מיטב המומחים בתחום ובהם פרופ' אריה לוי, מנהל היחידה לגסטרואנטרולוגיה ותזונה בילדים בבית החולים. הכנס נועד להציג אופק ותקווה אמיתיים לילדים באמצעות חשיפת עדכונים והתפתחויות במחקר ובטיפול במחלות הללו. פרופ' לוי עומד מאחורי שורת מחקרים פורצי דרך בתחום הטיפול בקרוהן וקוליטיס בילדים, אשר צוטטו בכתבי עת ברחבי העולם ובשפות שונות. במהלך הכנס נערך גם מפע של האמן האל-חושני יוני גרסין.

חדרים חדשים ומתקני משחקים: מה לא עושים למען הילדים

בתמונה: פרופ' עמי באלין, מנהל מח' הילדים בוולפסון (באמצע, בחלק לבן) ביחד עם לאה טאויסיג, מרכזת צוות המרכז החינוכי (משמאל) על רקע המשחקיה החדשה.

הודות למאמץ משותף של הנהלת וולפסון, עמותת הידידים, מחלקת ההנדסה ומנהלי חטיבת הילדים במרכז הרפואי, שופצו באחרונה ארבעה חדרים במחלקת הילדים. טקס חנוכת החדרים נערך בנוכחות בני משפחת זלוטניק, שהודות לתרומתם הנדיבה, לזכרה של אחותם הבכורה גאולה (חנה) זלוטניק ז"ל, התאפשר שיפוץ החדרים. בטקס נכחו ד"ר זהבית זיו-נר, סגנית מנהל וולפסון, חנה גוכשטט, מנכ"ל עמותת הידידים, פרופ' אילן דלאל, מנהל המחלקה לרפואה דחופה בילדים, פרופ' אלי סומך, מנהל חטיבת הילדים, ופרופ' עמי באלין, מנהל מחלקת הילדים. "הסביבה הטיפולית הגיעה משפיעה לטובה על תהליך ההחלמה של הילדים, וגם לרופאים נעים יותר לעבוד בסביבה מאירת עיניים", אמר פרופ' באלין. פרופ' סומך ופרופ' דלאל ציינו כי בהמשך ישופצו חדרים נוספים בחטיבת הילדים. בהמשך לכך נחנכו בחצר מחלקת הילדים מתקני משחק חדשים ובטיחותיים לשימוש, להנעת זמנם של הילדים עד שיחלימו וישבו הביתה. המתקנים החדשים נתרמו לוולפסון על ידי חברת פרידנזון, המתמחה בפתרונות לוגיסטיקה, אחסנה ושילוח בינלאומי.

דיברו בשפת הליצנים הרפואיים

פיליפ נורדמן, תורם מרכזי של ארגון "רופאי חלום" העולמי, הפועל לטובת הטמעת הליצנות הרפואית כחלק ממערך הטיפול בילדים בבתי חולים, הגיע לאחרונה לביקור רשמי במרכז הרפואי וולפסון. נורדמן, שהגיע במיוחד מז'נבה, קיבל הסבר מעמיק על פעילות בית החולים ולאחר מכן יצא לסיור חווייתי באגף הילדים, בפגייה ובמרכז לטיפול בנפגעי תקיפה מינית של וולפסון. ליוו אותו סגנית מנהל בית החולים, ד"ר זהבית זיו-נר, מנכ"ל עמותת הידידים, חנה גוכשטט, מנהל אגף הילדים, פרופ' אלי סומך, ומנהל מיון ילדים, פרופ' אילן דלאל. לביקור הצטרפו גם הליצנים הרפואיים של וולפסון - דוד שילמן, הידוע בכינוי צ'וצ'ו, ורננה אופיר, אשר העניקה מופע ליצנות רפואית לילדים מאפריקה המאושפזים במחלקת הילדים ובטיפול נמרץ ילדים. "בתחום הליצנות הרפואית אין צורך במילים", הסבירה רננה, "שפת הגוף והאהבה כלפי הילדים מדברות בשם עצמן".

הופעה מהלב

הילדים המאושפזים בוולפסון - בהם גם ילדים מעיראק, אנגולה, טנזניה ואוגנדה, שהוטסו לישראל לניתוחי לב מצילי חיים על ידי עמותת "הצל ליבו של ילד" - חוו כמה רגעי נחת כאשר הופיעה מולם מקהלת המרכז הערבי-יהודי ביפו ושימחה אותם במחרוזות של שירים מוכרים ואהובים בעברית ובערבית. אל החגיגה האקלקטית הצטרף ד"ר ציון חורי, מנהל מחלקת טיפול נמרץ ילדים וממייסדי העמותה. "הצל ליבו של ילד" הוא פרויקט הומניטרי בינלאומי לביצוע ניתוחי לב מצילי חיים בילדים ממדינות העולם השלישי. בסיסו של הפרויקט בישראל ופעילותו מרוכזת בוולפסון על ידי כ-70 אנשי צוות מסורים, מהמנתח הראשי ועד לפיזיותרפיסט, המקדישים בקביעות חלק ניכר מזמנם לפרויקט זה בהתנדבות מלאה.

סוגרים מעגל בין טקס לחולון

אורח בוולפסון: פרופ' ג'פרי כץ (משמאל), מנהל המרכז הרפואי הרמן שביוסטון טקסס, נחת בבית החולים כאורחו של פרופ' טיבריו עזרי, מנהל מחלקת הרדמה (מימין). לאחר שהדליק נרות חנוכה ביחד עם רופאי מחלקת הרדמה, העניק פרופ' כץ הרצאה בנושא הבטחת איכות ברפואה. פרופ' עזרי סיפר כי לפני 18 שנים, פרופ' כץ גייס אותו לעבוד כרופא מומחה במחלקת הרדמה באוניברסיטת טקסס שביוסטון, והיום, שנים לאחר מכן, הוא נרגש לסגור עמו מעגל.

רפואה בגובה העיניים

במסגרת המאמץ להגיע לקהל נרחב ככל האפשר ולבנות תדמית נכונה למרכז הרפואי וולפסון, יוצא בית החולים לקהילה ומקיים שורה של מפגשים עם הציבור הרחב - ערבי בריאות בנושאים שונים, פאנלים בהשתתפות מומחים ועוד. לפניכם, סקירה של שלושה אירועים מוצלחים שנערכו לאחרונה בחולון ובבת ים

ענת גוב בפאנל בריאות האישה: מול הסרטן בסיפור אישי ובמחזה

"אמנם בריאיון שערך עימי יאיר לפיד הוצגתי כמי שלא הסכימה לקבל טיפול לצורך החלמה ממחלת הסרטן, אך בפועל אכן קיבלתי את כל הטיפולים הנדרשים", כך אמרה בנימה חיובית ובחיוך המחזיאת ענת גוב, שהשתתפה בפאנל מקצועי של המרכז הרפואי וולפסון בנושא בריאות האישה. אחרי השיחה עימה הוצג המחזה "סוף טוב" שכתבה גוב, בבמיה של עדנה מזי"א, המתאר את ההתמודדות עם מחלת הסרטן מזווית מקורית. הפאנל התקיים בשיתוף פעולה עם עיריית חולון והתיאטרון הקאמרי, והשתתפו בו, לצד ענת גוב והבמאית עדנה מזי"א, מיטב נשות המקצוע מוולפסון - בהן ד"ר טלי לוי, מנהלת היחידה לגינקו-אונקולוגיה, ד"ר טל ארזי קליינמן, רופאה מומחית במכון הממוגרפיה, ד"ר עדה רוזן, כירורגית מומחית, ד"ר נטליה קרמינסקי, אונקולוגית מומחית, ד"ר חנה וינקלר, מומחית בגנטיקה, עופרה רביזדה, אחות אחראית במכון האונקולוגי, ונורית בלומנטל, עובדת סוציאלית בוולפסון. בפאנל השתתפה גם רופאת העור ד"ר מוניקה אֶלמן, והנחתה אותו כתבת הבריאות של ערוץ 10, הילה אלרואי. ד"ר זהבית זיו-נר, סגנית מנהל המרכז הרפואי, הצהירה כי בהיותו בית חולים קהילתי, וולפסון רואה חשיבות רבה בעידוד האוכלוסייה לבדיקות סקר ומניעת מחלות. "שמחנו לתרום ביום האישה את הידע שלנו במניעת מחלות הנוגעות למין הנשי, ולבשר על מכון הממוגרפיה המתקדם בישראל, הכולל ציוד חדיש להפחתת הקרינה עד לרמה הנמוכה ביותר". חנה גוכשטט, מנכ"ל

עמותת ידידי וולפסון, סיפרה כי רפואת הנשים נמצאת בסדר עדיפות גבוה של העמותה. "סייענו בהקמת מכון הממוגרפיה ואנו מטפחים קשר עם ארגונים העוסקים בבריאות האישה, במטרה לעודד נשים להגיע ולהיבדק". סיכמה רמה אליקים, יועצת לקידום מעמד האישה בעיריית חולון: "אני מברכת על שיתוף הפעולה של עיריית חולון עם המרכז הרפואי וולפסון. הרופאות העבירו ידע ומסר חשוב לנשים - לבצע בדיקות תקופתיות ולשמור על בריאותן, הפגינו מקצועיות ורגישות בהעברת התכנים, וניכר כי וולפסון מוביל תפיסה של 'עם הפנים לקהילה'. אני מברכת על שיתוף הפעולה בין בית החולים לבין העירייה".

בשורה בערב בריאות של וולפסון: מחקר למציאת תרופה לאלצהיימר

ערב בריאות בנושא מחלות לב ריאה

"בקרוב נתחיל בביצוע מחקר פורץ דרך, שמטרתו למצוא טיפול תרופתי למחלת האלצהיימר; לא טיפול בסימפטומים של המחלה, כפי שהיה נהוג עד היום, אלא טיפול במחלה עצמה, במטרה להפסיק אותה לחלוטין". כך אמר פרופ' יאיר למפל, מנהל מחלקת הניורולוגיה בוולפסון, בערב בריאות של המרכז הרפואי שנערך בהיכל התרבות בבת ים בהנחיית העיתונאי איתן דנציג. פרופ' למפל הסביר לקהל כי מחלת האלצהיימר הינה המגיפה של העשורים הבאים, שכן התחזיות הן כי עד שנת 2030 שיעור הסובלים מהמחלה יזנק עד פי 4 ביחס להיום. "שתי הסיבות העיקריות לכך הן הזדקנות האוכלוסייה מחד, והנטייה לאמץ פחות ופחות את המוח מאידך", הסביר פרופ' למפל. "היום אנשים נעזרים יותר ויותר במחשבים, בתכנות ניווט, אפליקציות ועוד, דבר שלא מאפשר להם להפעיל את המוח כפי שנהגו בעבר". בערב הבריאות בבת ים השתתפו גם פרופ'

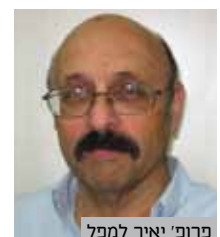
מוטי לורברבוים, מנהל המכון לרפואה גרעינית בוולפסון, ד"ר אירינה בריסקמן, פסיכיאטרית בית החולים, וצילה וידברג, מנהלת השירות הסוציאלי בוולפסון, שהתייחסו להיבטים שונים של ההתמודדות עם מחלת האלצהיימר. לערב בריאות נוסף בסדרה מצליחה זו, בהנחייתו של איתן דנציג, נהרו תושבים רבים, בעיקר בני הגיל השלישי, כדי להקשיב למומחי וולפסון בנושא ניתוחי לב וריאה. בפאנל השתתפו ד"ר אלי האופטמן, סגן מנהל המחלקה לניתוחי לב וחזה, ד"ר מיכאל פפיאשווילי, מנהל היחידה לניתוחי חזה, ד"ר דורון מנחמי, רופא בכיר במכון הלב, ועליזה כהן, אחות אחראית במחלקה. יצוין כי בוולפסון מתבצעים מדי שנה מעל 420 ניתוחי לב, מחציתם במבוגרים ומחציתם בילדים - בהם ילדים ממדינות מתפתחות שונות בעולם.

פרופ' אלי האופטמן

פרופ' מוטי לורברבוים

פרופ' יאיר למפל

תוכנית ההשלמה לתואר ראשון (B.S.N) בסיעוד

יום לימודים אחד בשבוע במשך שנתיים או יומיים בשבוע במשך שנה

נדרש פסיכומטרי בציון 505

מלגות לימודים

תואר ראשון (B.A) בניהול במערכות בריאות

אין צורך בפסיכומטרי

הכרה בלימודים קודמים

מלגות לימודים

אחות מוסמכת, כואב לך הראש ומתקשה בבחירת מקצוע ללימודים?

בריא יותר ללמוד אצלנו להיות אחות אקדמית

ולשדרג את עתידך המקצועי

רמי לוי

חיגו עכשיו *המכללה לללל (*245552)

או בקרו אותנו באתר www.iac.ac.il

המכללה האקדמית לישראל ברמת גן בע"מ, חל"צ, קיבלה היתר מהמל"ג לפתוח את תכניות הלימודים. ההסמכה להענקת התואר מותנית באישור המועצה להשכלה גבוהה.

יש לנו לב זהב שפולק

- מטפלות מיומנות, עובדים סוציאליים וגרונטולוגים מנוסים
- שרות אמין ומקצועי לזכאי חוק סיעוד ולפרטיים

לב זהב שירותי סיעוד ורווחה (ע"ר)

מספר מוביל ארצי:

1-900-722-722

www.lev-zahav.co.il
info@lev-zahav.co.il

לשרותך סניפים ושלוחות ברחבי הארץ:

רמלה לוד: טל. 03-5086820
מרכז ודרום תל אביב: טל. 03-5086830
הרצליה, רעננה, כפר-סבא: טל. 03-5086810
פתח תקוה: טל. 03-5086825

עכו: טל. 03-5086815
קרית: טל. 03-5086850
צפון תל אביב: טל. 03-5086890
רמת גן גבעתיים-בני ברק: טל. 03-5086880

הנהלה: טל. 03-5086888
חולון: טל. 03-5086860
בת-ים: טל. 03-5086840
חיפה: טל. 03-5086870

הדרך אל החופש

"אם לא תשתיקו אותי, אני הורג אותי" - כך לחש מוסטפה, מורה-הדרך המוסלמי שהעביר את משפחת דאיה את הגבול בעת בריחתם מסוריה לטורקיה. הוא הצביע על התינוק בן השנה, בנה הצעיר של ריטה - כיום מזכירת מרפאת

אף אוזן גרון בוולפסון. היה זה אחד הרגעים היותר מלחיצים בסיפור "יציאת סוריה" של ריטה ומשפחתה - מסע תחתית שבסופו הגיעו בשלום לישראל. כ-600 נפשות מנתה הקהילה היהודית בחאלב שבסוריה בשנות השבעים, קהילה שנהנתה ממצב כלכלי טוב ומחופש דתי ותעסוקתי. חיי הקהילה, שחבריה היו "כמו משפחה אחת גדולה", כפי שאומרת ריטה, היו עשירים, ומרכז החיים החברתיים היה בית הכנסת. גם קשריהם עם שכניהם המוסלמים היו טובים, אבל קינן בהם חשש לגבי גורל צעירי הקהילה - אם מי הם יתחתנו, מה יהיה עתידם? למרות היחס הטוב יחסית של השלטונות הסורים, הם לא יכלו להגר לפי רצונם למדינה אחרת. מי שנסעו לחו"ל לטיול הותירו חלק מהמשפחה כ"עירבון" להבטיח את שובם לסוריה. למי שבכל זאת רצה להגר, נותרה ברירה אחת: בריחה. בתחילה היה זה דרך הגבול הלבנוני, ומאוחר יותר, כשנוצרו קשיים בערוץ זה, דרך הגבול הטורקי. הברחת היהודים מסוריה נעשתה בסיוע ישראל בהשאיות מרובה, כדי שדבר לא יגיע לשכנים המוסלמים. מי שנתפס בעת הבריחה בילה חודשים בבית הכלא הסורי.

פגישה מסתורית בפנמה

ד"ר חיים דאיה וריטה שאשו נישאו ביוני 1975, כאשר בחתונתם נכחו רק חלק מבני משפחותיהם - האחרים הצליחו כבר לברוח מסוריה לישראל. ד"ר דאיה עבד כרופא במרפאתו הפרטית באחת מהשכונות המבוססות בחאלב. הוא היה מקובל על חוליו, חלקם אנשי השלטון הסורי והמודיעין שבחאלב. חיי בני הזוג היו טובים

יציאת מצרים שלהם

הם עלו לארץ בדרך לא דרך מאיראן, מסוריה ומעיראק - אבל מבחינתם, זוהי "יציאת מצרים" הפרטית שלהם

- הדרך אל החירות ואל מדינת היהודים הייתה זרועה מסעות מפרכים, שבילי תחתית, רעב ומחסור, איומי כלא וסכנות מוות
- הם היו נחושים לא לוותר על החלום, והיום הם כאן - חלק ממשפחת בית החולים וולפסון • לקראת חג הפסח אנו מגישים בפניכם את סיפוריהם של שלושה מאיתנו שהשאירו מאחור נופי ילדות, חברים וזיכרונות, לטובת חיים חדשים בישראל

סיפורה של ריטה דאיה - מזכירת מרפאת אף אוזן גרון, שעלתה לארץ מסוריה

מאת ד"ר עוזי רביב *

הגיעו לעיירה הטורקית אנטקיה ושהו בה עד להגעת האישורים המתאימים שיאפשרו להם לנסוע לאיסטנבול וממנה לישראל. רק ביום ה-26 מתחילתו של המסע המייגע הם הגיעו לאיסטנבול, שם הונפקו להם דרכונים ישראליים בשגרירות ישראל. לארץ הגיעו בטיסת אל-על, ואחרי תקופת התאקלמות קצרה רכשו דירה בחולון שבה הם מתגוררים עד היום. ד"ר דאיה נקלט כרופא בקופ"ח כללית בבת ים, בעוד שריטה החלה לעבוד כמזכירה רפואית בבית החולים וולפסון. עד היום היא אצלנו, כמזכירת מרפאת אף-אוזן-גרון. ומה עם הילדים? כולם נשואים ועושים חיל, כל אחד בתחומו. קטי, אם לשלושה ילדים, עבדה כרוקחת בכללית וכיום עוסקת, כראש צוות, במחקר בחברת "איקון". עזרא, שסיים תואר שני באוניברסיטת חיפה, הוא איש היי-טק, ראש צוות בחברת "נייס" ואב לארבעה ילדים. יוסי למד מינהל עסקים וכיום מסיים תואר נוסף במחשבים, והוא נשוי מזה כשנה. משה - כן, זה התינוק בן השנה שמוסטפה דרש באיומים להשתיקו - נישא רק לאחרונה לחברתו ללימודים בביה"ס לרפואה באוניברסיטת באר שבע.

סיפור החיים של משפחת דאיה הוא סיפור של אומץ ושל נטילת סיכונים, הוא סיפור של התחלות חדשות, ובעיקר סיפור של קליטה מוצלחת. הדרך אל החופש אינה קלה ואף רצופה מהמורות, אבל כמה טוב כשהסוף הוא טוב!

* הכתבה מבוססת על רשימתו של לירון מרוז, בעלה של הבת קטי, שהתפרסמה בעיתון "מקור ראשון" באפריל 2004

ריטה (שלישית משמאל) עם חברות, בביקור בפארק אל-סביל בחאלב

**ד"ר דאיה עבד במרפאתו
עד הרגע האחרון,
בידיעה שעוד מעט הוא
ומשפחתו עוזבים את
חייהם המוכרים, את
רכושם, את חבריהם -
ויוצאים לדרך חדשה
ובלתי מוכרת**

ודבר לא חסר להם. המשפחה גדלה, לזוג נולדו ארבעה ילדים, אך המשפחות המורחבות הצטמצמו עקב פטירת אביו של ד"ר דאיה ובריחת אחים ואחיות של שני בני הזוג אל מחוץ לגבולות סוריה. בעת ביקור משפחתי שערכו ריטה וחיים בפנמה, פנה אליהם אדם לא מוכר (לימים הסתבר שהוא מהסוכנות היהודית) ושאל אם הם מעוניינים לברוח מסוריה. כשנענה בחיוב, הוא הבטיח שיווצר עמם קשר כשיחזרו לסוריה. כמה חודשים מאוחר יותר נוצר קשר עם בני הזוג והם תודרכו באשר למועד הבריחה. כל ההכנות נעשו בחשאי, כדי שדבר לא ידלוף לשכנים המוסלמים. גם לילדים לא נאמר דבר עד לשעת הבריחה. ד"ר דאיה עבד במרפאתו עד הרגע האחרון, תוך שהוא יודע שעוד מעט הוא ומשפחתו עוזבים את חייהם המוכרים, את רכושם, את המרפאה שהקימו, את חבריהם - ויוצאים לדרך חדשה ובלתי מוכרת.

הילדים קיבלו שיקוי מרדים

המסע החל במכוניתם הפרטית, שאותה נטשו באחד הפרברים, והמשיך ברכב של המבריחים המקצועיים לכיוון הגבול הטורקי, דרך כפרים קטנים שאת שמותיהם שיננו למקרה שיעצרו על ידי המשטרה ויישאלו לאן פניהם מועדות. חציית הגבול, לא הרחק ממגדלי השמירה של החיילים הסורים, הייתה מפחידה למדי. רק לאחר חציית הגבול נרגעו מעט, אבל נאלצו להתמודד עם קשיי הדרך. הם חצו תעלת מים וגדרות תיל שנחתכו על ידי מלוויהם. ההליכה הייתה קשה והם נאלצו להיפטר מחלק מחפציהם, שהכבידו על התנועה. לאחר שחצו את הגבול החלו בצעדה. ריטה נזכרת שהמבריח אמר שוב ושוב "זה קרוב, עוד מעט", אך בפועל נמשכה הצעידה שעות לא מעטות. הם חצו ברגל אזורים חקלאיים, בשדות חרושים ושדות תירס. שם התעורר משה התינוק, בנם הצעיר של הזוג, והמבריח איים להורגו אם לא ישתתק. "כדי שהילדים לא יבכו ונוכל לעבור את הגבול בשקט, ניתן לקטנים שיקוי מרדים", משחזרת ריטה, "אבל בעודנו צועדים בשדה משה התעורר והחל לבכות לאחר שנדקר מעלי התיירס. במזל הצלחנו להרגיע אותו".

26 ימים בדרך לאיסטנבול

המשך המסע התנהל בישיבה על עגלה קשורה לטרקטור, שנהגו נסע בפראות. בתום נסיעה מתישה ומסוכנת הם

סיפורו של יצחק ששון - סגן מנהל בית המרקחת, שעלה לארץ מעיראק

הנעורים נשארו בעיראק

'אין' ואז ילכו האנשים לסניף אחר. אני זוכר סיפורים מצחיקים על פעמים שאמרתי 'אין' על דברים שהיו במלאי כמו כדורי פחם או צמר גפן, רק בגלל קשיי השפה". הוא מחייך. ב-1974 התמנה איציק למנהל בית המרקחת בצלהלון, ומ-1980 הוא בבית המרקחת שלנו בוולפסון. שני אחיו ברחו מעיראק מאוחר יותר, ואחרי מספר שנים גם ההורים עלו לארץ לאחר שקיבלו אשרת יציאה על מנת שהאב חולה הלב יקבל טיפול בחו"ל. "זאת כבר הייתה תקופה שרצו להיפטר מהיהודים", איציק מספר, "אי אפשר היה למכור את האדמות ולהוציא את הכסף מהבנק. יהודים השאירו את רכושם מאחור ועזבו". כיום הוא גר בבית גדול במושב גן הדרום, גאה בשני בנים בוגרי אוניברסיטאות, להנאתו הוא מצייר, עוסק בדיג ובנגרות, ותמיד שומר על אופטימיות נצחית כמי שכבר עבר משהו בחיים ויודע פרופורציות מהן.

"כל מה שאתה שומע מסביבך זה שקר, הישראלים דפקו אותנו!" - את המשפט הזה שמע יצחק ששון מחברתו לכיתה בביה"ס לרוקחות. כמו רוב חבריו, גם היא הייתה מוסלמית. השנה 1967, זמן קצר לאחר מלחמת ששת הימים. בכיתתו של יצחק רק שלושה יהודים, והמציאות הולכת ונהיית מסובכת עבורם: יהודי עיראק מתחילים להידחק לפינה.

יצחק ששון, נשוי ואב לשני בנים, סגן מנהל בית המרקחת בוולפסון, מספר לי את סיפור היציאה לחירות שלו. הוא נולד ב-1946 למשפחת חקלאים שהתגוררה במרחק של כשש שעות נסיעה ברכבת מבגדד. את לימודיו עשה בבית ספר יהודי, ולבית הספר לרוקחות התקבל למרות ההגבלות על קבלת יהודים בזכות ציוניו המעולים - מקום שישי בכל עיראק בהישגים בלימודים. זיכרון תקופת הלימודים מעוררת באיציק תחושות חמות. הוא היה אהוב בכיתה, ספורטאי מצטיין בכדורסל, טניס שולחן וכדורעף למרות קומתו הנמוכה, "כמה קטן ככה זריז ושובב", הוא מחייך ומתגאה ב-17 הגביעים שקטפה נבחרת האוניברסיטה שלו. אף אחד לא האמין שמלך הכיתה הוא יהודי. אחד המרצים אפילו התנצל בפניו לאחר שאמר בכיתה במהלך הרצאה על פרופסור חשוב ש"הוא גאון מדהים, רק חבל שהוא יהודי".

תולים יהודים בכיכר המרכזית

אחרי המלחמה החברים התרחקו ממנו. כל מי שהתקרב ליהודי נחשד בריגול, נתפס ונעלם. בתי מרקחת סגרו שעריהם בפני רוקחים יהודים. "יהודים היו תחת מעקב מתמיד של המשטר, חלקם נעלמו ללא עקבות כמו אבא של גיסתי. היינו מקשיבים לקול ישראל במחלת. זה היה כמו המשטר הנאצי, רק בעיראקית". בשנת 1969 סיים את לימודי הרוקחות, אבל בתי המרקחת סגרו שעריהם בפני רוקחים יהודים. יום אחד, בדרך לאוניברסיטה, ראה יהודים תלויים בכיכר המרכזית. "תלו אותם סתם בלי שום סיבה. באותו רגע החלטתי סופית לברוח מעיראק". הוא זוכר היטב את הטנדר ואת המסע בין ההרים, 16 יהודים ברכב אחד ביניהם הוא, אחותו, בעלה ושני ילדיהם הקטנים. "הטנדר עצר בוואדי בחושך מוחלט. אני שומע צעקות: תסתדרו בשורה! התחלנו לקרוא שמע ישראל, חשבנו שהסיפור נגמר, ואז הבנו שסופרים אותנו המבריחים הכורדים קיבלו תשלום לפי ראש. העבירו אותנו את הגבול לאיראן". הם הגיעו לטהראן הידידותית ליהודים בתקופת שלטונו של השאח. "שם היה לנו זמן להתארגנות, לפתיחת חשבון בנק סודי להעברת כספים. באמצעות הסוכנות היהודית עלינו לישראל".

עם מזוודה אחת ו-70 דולר

איציק השאיר את נעוריו בעיראק, ואת החיים החדשים בארץ החל עם מזוודה אחת ו-70 דולר. מכיוון שלמד רוקחות, אנשי הסוכנות החליטו לשלוח אותו להמשך לימודים בטכניון שבחיפה. תמונת החופש הראשונה שלו הייתה כשהגיע לבת גלים וראה גברים נשים במכנסים קצרים ובסנדלים. "בעיראק הלבוש היה מחויט, כולם לבשו חליפות ועניבות לאוניברסיטה. שמחתי שהעניבה כבר לא לוחצת עליי יותר..." בבוקר הוא למד עברית באולפן ובערב עבד בקופת חולים. "בהתחלה היצבו אותי עם עוד רוקח עיראקי, אבל יום אחד נשארת לבד, לא לפני שקיבלתי הנחיה: מה שאתה לא מבין, תגיד

יצחק ששון (משמאל), ספורטאי מצטיין באוניברסיטה

"יהודים היו תחת מעקב מתמיד. חלקם נעלמו ללא עקבות כמו אבא של גיסתי. היינו מקשיבים במחלת לקול ישראל. זה היה כמו המשטר הנאצי, רק בעיראקית"

שני מימין, בסיום לימודי הרוקחות

"יום אחד נשארת לבד בבית המרקחת. אמרו לי, מה שאתה לא מבין, תגיד 'אין' ואז ילכו האנשים לסניף אחר. אמרתי 'אין' על כדורי פחם או צמר גפן רק בגלל קשיי השפה"

סיפורה של ענת מסטור - ראש צוות טכנאי לב ריאה בחדרי ניתוח, שעלתה לארץ מאיראן

מאה ימים של פליטות

חוה את התהליך מחדש

הגעגועים למשפחה היו קשים מנשוא, כמו גם חוסר הידיעה הבלתי נסבל. רק כעבור שלושה חודשים וחצי הגיעה הגאולה והיא עלתה על מטוס לישראל. בארץ חיכה לה אחיה, שלא זיהה אותה בשל רזונה. היא התארכה אצלו כחודש ימים קודם שיצאה לגור וללמוד עברית בקיבוץ בארות יצחק. כשהחליטה ללמוד ביו-הנדסה עברה לגור בבית אחיה שבפתח תקוה. בשנת 1989 הגיעו בעקבותיה שני אחים נוספים, והיא כמוכן עזרה בקליטתם וליוותה את ילידיהם לגנים. ב-2001 עלו לארץ גם הוריה של ענת.

השיחה שלנו לצורך הכתבה הייתה רגשית מאוד וגרמה לענת לעבור את החוויה פעם נוספת. היא מספרת כיצד עברה את התהליך בכל פעם מחדש עם ילידיה כאשר כתבו את עבודת השורשים במסגרת בית הספר. "המורות, כל אחת בזמנה, הזמינה אותי אישית לשמוע את קורותיי ולספר לכיתה. בכל פעם כזאת אני חיה את זה מחדש".

כשעלה השחר הועברו למשאית, דרך חריץ בברזנט הציצו וראו מדבר. אבק לבן חדר וכיסה הכול. הם לא ידעו היכן הם אך לא ידעו היכן הם

ענת מסטור (במרכז) עם חברות באיראן

חוסר הידיעה והגעגועים למשפחה היו קשים מנשוא. רק כעבור שלושה חודשים וחצי הגיעה הגאולה. בארץ חיכה לה אחיה, שלא זיהה אותה בשל רזונה

את יום הולדתה השמונה עשרה, המשמעותי כל כך בחיי הנעורים, חגגה ענת במחנה המתנה בפקיסטן. באותה עת לא ידעה כמה זמן תשהה שם, מתי תעלה לארץ ומי יבוא לקחתה. היא הייתה לבדה, פליטה, רעבה, בתנאים לא תנאים במשך כמאה ימים, ומשקלה ירד עד ל-40 ק"ג. "המחסור בלחם זה דבר שלא יישכח לעולם", היא אומרת כיום, 24 שנה אחרי עלייתה לארץ. ענת נשואה, אם לשלושה ילדים מתבגרים ועובדת כבר 21 שנה בחדרי הניתוח בוולפסון כראש צוות טכנאי לב ריאה.

היא נולדה באיראן כבת שמינית במשפחה בת שמונה ילדים. עד היום, בפי המשפחה המורחבת היא נקראת בשמה המקורי מוז'אן (MOJGAN), שמשמעותו סוג של פרח. "באיראן נהוג לתת לילדים שם מקומי אך גם שם עברי. כשעליתי לארץ, היה קשה לקיבוצניקים לבטא את שמי ולכן הציגו בפניי מספר שמות, ובחרתי את ענת. לימים, כאשר עלתה אמי לארץ, היא הזכירה שבלידתי ניתן לי גם שם עברי, אסתר. זה היה מאוחר מדי - כבר הייתי ענת..."

זוכרת את טעם האבטיח

מי שהדביק אותה בחיידק העלייה היה אחיה הבוגר ממנה בשבע שנים, שעלה לפניה לישראל. הדברים נעשו בחשאיות מוחלטת. אנשי הסוכנות היהודית פנו אליה בקוד מוסכם, וידאו את רצונה לעלות, והכול החל להתגלגל. היא התבקשה להכין תיק קטן, לעלות לאוטובוס מסוים ולרדת בתחנה מסוימת. אסור היה להודיע על כך לאיש. בתחנה הייעודה חיכה לה אדם שאסף אותה עם עוד שמונה אנשים. באישון לילה הוכנסו כולם לטנדר סגור הרמטי, לא ידעו להיכן נוסעים ומיעטו לדבר כל מהלך הנסיעה הלילית עד שהגיעו לגבול פקיסטן. כשעלה השחר הועברו למשאית. דרך חריץ בברזנט הציצו וראו מדבר. אבק לבן חדר וכיסה הכול. הם לא ידעו היכן הם, רק ראו כיצד האדם שיושב ליד הנהג משלשל לידי הנהג מעטפה. לאחר מכן הועברו לחדר ובו מזרנים על הרצפה. "כל אחד תפס פינה ונרדם, ואחרי כמה שעות העירו אותנו, אפשרו לנו לרוחץ פנים בברז בחצר, וכל אחד קיבל פיסת אבטיח. זה היה מזון ראשון שבא אל פינו אחרי שעות רבות, ועד היום אני זוכרת את טעמו".

הבצק השחיר מזבובים

הם נרשמו כפליטים על גבי טפסים של האו"ם. ענת לא הכירה איש מן הנוכחים - כעשרה איש וביניהם זוג עם שני ילדים. הם נלקחו למלון סגור, שבו הוקצתה קומה לפליטים. שם פגשה עוד מספר אנשים שהכירה מבית הכנסת בעיר מגוריה. בשל שמירה על כשרות לא אכלה אלא פירות וירקות ולעתים מעט לחם. "הפעמים היחידות שאכלנו טוב היו כשהתארחנו בשבתות בבתיהם של יהודים פקיסטנים. בין לבין זו הייתה דיאטה אמיתית... אני זוכרת שהלכנו בשוק והתפלאנו לראות באחד הדוכנים בצק לאפיית לחם שצבעו שחור. כשהתקרבונו הסתבר כי השחור הוא צבע הזבובים, שכיסו את הבצק כולו". לא רק הרעב הציק - תנאי המחיה בכלל היו קשים. "להתרחץ לא בא בחשבון כי המים היו מזוהמים. לקיתי בהתייבשות עקב שלשולים רבים ואושפזתי עם עירוי ואנטיביוטיקה. הבילוי העיקרי בקבוצה שלנו היה חזרה על שירים שלמדנו ומשחקי קלפים. כמובן שבנים לחוד ובנות לחוד... לקח זמן עד שהאנשים נפתחו האחד לשני. לבסוף נוצרו קשרים, אך אלו התרופפו עם הזמן, מה גם שחלק מן הצעירים שבקבוצה היגרו לארה"ב".

כשמדובר בחיסכון הפנסיוני שלך, טוב שיש על מי לסמוך!

הידעת?
הטבות גם לבני המשפחה
(קרובי משפחתך מדרגה ראשונה)
מנורה מבטחים
מומחים שאפשר לסמוך עליהם

הסדר מיוחד לאחים ולאחיות במנורה מבטחים

הסכם הטבות ייחודי ומשודרג לחברי אגוד האחים והאחיות,
העמיתים ב"מבטחים החדשה", מעניק לך חיסכון גבוה יותר
ומהווה תרומה משמעותית להגדלת פנסיית הפרישה שלך!

בכדי ליהנות מההטבות שמציעה לך קרן הפנסיה, מבטחים החדשה,
התקשרי עוד היום למומחי הפנסיה של מנורה מבטחים:

050-4049268
תומר קליסקי

050-4049298
דודו ארג'ואן

054-6669299
שילה הנדל

www.menoramivt.co.il | shivuk@newmivt.co.il | *9699

מנורה מבטחים
מומחים בניהול פנסיה-ביטוח-פניננים

* האמור אינו מהווה תחליף ליעוץ או חוות דעת באשר לכדאיות ההשקעה או החיסכון הפנסיוני. * האמור לעיל בלשון נקבה מתייחס גם ללשון זכר.
* דף מידע זה נועד למחן סקירה כללית בלבד, והוא לא נועד לקבוע את זכויותיך במנורה מבטחים. הזכויות קבועות בתקנון קרן הפנסיה, בפוליסת הביטוח
הרלבנטית ובהסכם ההטבות שנערך עם האיגודים המקצועיים, ובהם בלבד. בכל מקרה של סתירה בין האמור בדף מידע זה לבין אחד או יותר מן המסמכים
האמורים - יגברו הוראות המסמכים האמורים.

עמותת מטב. שם שמוטב לזכור.

לפעמים נדמה לנו שההורים שלנו ישארו צעירים לנצח. מי בכלל רוצה לחשוב על זיקנה או להתכונן למצבים סיעודיים? אך לצד תוחלת החיים ואיכות החיים ההולכות ועולות, גדל גם מספרם של הקשישים הסיעודיים בישראל. כ- 140,000 קשישים מקבלים כיום שירותי סיעוד מתוקף חוק הסיעוד, ועוד אלפים נעזרים בשירותי סיעוד במימון גופים שונים או במימון פרטי. בבוא היום, אם תזדקקי לשירותים אלה עבור היקרים לך, לא תרצי לבזבז זמן מיותר בבירורים ובחוסר אונים. עמותת מטב, הארגון הגדול והוותיק בארץ לשירותי סיעוד וסיוע אישי, עוזר לך להבין מהן הזכויות שלכם וכיצד לממש אותן. מוטב לגזור ולשמור.

מ. עציון

מוסדיים ופרטיים - יותר מאשר לכל ארגון סיעוד אחר בארץ.

איך נעשית התאמת המטפל הסיעודי ?

המטפל או המטפלת הסיעודיים עומדים להיות דמות משמעותית מאד עבור ההורה שלך. במטב מועסקים כ- 18,500 מטפלים סיעודיים, ולכן יש לאנשי המקצוע בעמותה את היכולת לאתר עבורכם את המטפל המתאים ביותר. לאחר היכרות אישית עם הורייך ואיתך, אנשי המקצוע של מטב יתאימו עבורכם את המטפל הסיעודי, יבנו תכנית טיפול אופטימלית וידריכו את המטפל כיצד לבצע אותה. המטפלים המועסקים במטב נבחרים בקפידה ומקבלים הדרכה שוטפת על ידי עובדים סוציאליים ואחיות מוסמכות, המבצעים גם ביקורים בבית הלקוח. המטפלים עוברים הכשרה מקצועית, משתתפים בקורסים ובהשתלמויות וכן מקבלים הדרכה אישית ייחודית על פי הצורך. מטב היא המשלמת את שכרם ואת כל התנאים הסוציאליים הנלווים, וכן דואגת לפעילויות רווחה מגוונות למטפלים, ששומרות עליהם מפני שחיקה ונשירה.

אפשר לדעת יותר?

למטב 40 סניפים בכל רחבי הארץ המעסיקים אנשי מקצוע מומחים בתחום הזיקנה: עובדים סוציאליים, אחיות מוסמכות ועוד. אם את חשה שאחד מהורייך זקוק לעזרה, אל תהססי לפנות לסניף הקרוב אלייך ולקבל ללא תשלום ייעוץ, הדרכה וליווי בנוגע למימוש זכויותיכם לשירותי סיעוד. כעמותה המתמחה בקשת רחבה של שירותים לקשישים - סיעוד וטיפול ללקוחות פרטיים ומוסדיים, השגחה אישית למאושפזים בבתי חולים, השמת עובדים זרים באמצעות חברות מורשות, ניהול מרכזי יום ודיורים מוגנים ועוד - תמצאי במטב צוות מנוסה שקשוב אלייך ואל ההורה שלך. בסופו של דבר, כולנו מזדקנים. כאשר ההורים שתמיד דאגו לך צריכים שתדאגי להם, טוב שיש את מטב לצדך.

ומהם שירותי סיעוד ועזרה פרטיים?

אם לא נמצאתם זכאים לגמלת סיעוד, או נמצאתם זכאים אך מספר השעות שאושר לכם אינו מספיק לצרכים שלכם - יש פיתרון. במקרים אלה תוכלו להצטרף לאלפי המשפחות בישראל הרוכשות שירותי סיעוד ועזרה באופן פרטי. שירותי הסיעוד הפרטיים ניתנים לתקופות ארוכות או לזמנים קצובים ומספקים מענה במגוון מצבים: בתקופת התאוששות לאחר ניתוח או מחלה, בעת חופשה של בני המשפחה, כשיש צורך בליווי הקשיש לבדיקות ולטיפולים ועוד. הכל בהתאמה לצרכי הלקוח.

למה מוטב מטב?

אין כמו ההורים שלך ואת רוצה בשבילם את הטוב ביותר. כשאת בוחרת בארגון הגדול והוותיק בארץ לכתן שירותי סיעוד, ארגון העומד בסטנדרטים הגבוהים ביותר בתחום, את יכולה להיות רגועה. עמותת מטב מובילה את הטיפול הסיעודי באוכלוסייה המבוגרת כבר למעלה מ- 50 שנה, ומשלבת ותק וניסיון עם התחדשות מתמדת. במסגרת מרכז שערך המוסד לביטוח לאומי לאחרונה, דורגה מטב במקום הראשון במדדי האיכות והמקצועיות מבין כל עשרות הארגונים המורשים על ידו להעניק שירותי סיעוד לזכאי חוק הסיעוד. הלקוחות מצביעים ברגליים: למטב כ- 25,000 מטופלים, הן במסגרת שירותי חוק הסיעוד והן כלקוחות

גמלת סיעוד - מה זה?

כ- 700,000 קשישים חיים היום בארץ. רובם הגדול גרים בביתם ומעדיפים להמשיך להתגורר בו, בסביבה האהובה והמוכרת להם. חוק הסיעוד, שהוא חוק סוציאלי מהמתקדמים בעולם בתחום, נחקק על מנת לתת מענה לקשישים המגיעים למצב בו הם זקוקים לעזרה. החוק מעניק זכאות לסיוע במטלות היומיום ובכך מאפשר להם להישאר בביתם ולהזדקן בו בנוחות ובכבוד. מתוקף החוק, מקבלים כיום כ- 140,000 קשישים שירותי סיעוד, במסגרת גמלת סיעוד הממומנת על ידי המוסד לביטוח לאומי.

מי זכאי לגמלת סיעוד?

כדי לקבל גמלת סיעוד נדרשים מספר תנאים. ביניהם: גיל, מגורים בקהילה, וכמובן מידת התלות של הקשיש. נבדקת מידת ההזדקקות של הקשיש לעזרתו של אדם אחר בביצוע פעולות יומיומיות כמו התלבשות, רחצה, אכילה, נייחות ועוד, או מידת ההכנסה של הקשיש נלקחת בחשבון.

מה מעניקה הגמלה ?

אם אחד מהורייך נמצא זכאי לגמלת סיעוד, הוא יוכל לקבל סיוע ועזרה של מטפל או מטפלת סיעודיים ללא כל תשלום או עלות. המטפל מגיע לבית הקשיש ומסייע לו בפעילויות היומיום, בעריכת קניות, בבישול, ברחצה, בליווי לרופא ועוד. לא פחות חשוב - המטפל מעניק לקשיש חברה, חום ואוזן קשבת והופך לחלק בלתי נפרד מחייו. את יודעת עד כמה חשובה לך תחושת היציבות בחייך. לאדם מבוגר, בפרט זה המתגורר לבד או הרחק ממשפחתו, הנוכחות הקבועה של מטפל אישי היא חיונית שבעתים. את הגמלה מקבלים באמצעות אחד הארגונים לשירותי סיעוד המורשים לך על ידי המוסד לביטוח לאומי. מתוכם, חשוב מאוד שתבחרו בארגון אמין ומקצועי שמעסיק אנשי מקצוע מומחים בתחום הזיקנה ומציע מאגר רחב של מטפלים איכותיים.

וולפסון שלו

לרגל זכייתו באות יקיר שירות המדינה, תפסנו את ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון, לשיחה מקצועית-אישית. "תמיד הרגשתי שהמטרה שלי היא להעניק את השירות הטוב ביותר למטופל ותמיד ראיתי את צורכי החולה כעדיפים על פני צורכי המערכת", הוא אומר לפנינה ארד ולמיכל ויינשל-שיינמ

להעביר את הידע שלו על מערכת הבריאות בכל מסגרת אפשרית; בכנסים של המשרד, בפני סטודנטים באוניברסיטה, בימי עיון מקצועיים ובפני עובדי בית החולים. אחת הפעולות הראשונות שלו עם כניסתו לתפקיד כמנהל בית החולים הייתה פתיחת סדנה למנהלים ולבעלי תפקידים בכירים בכל המגזרים, להכרת מערכת הבריאות ומערכת היחסים בין בתי החולים וקופות החולים. "עובד המבין את המערכת, כל מערכת השיקולים שלו טובה יותר", הוא אומר.

"רץ למרחקים ארוכים"

בהודעה לעיתונות שנכתבה בשיתוף עם משרד הבריאות, ערב טקס קבלת אות יקיר שירות המדינה, צוינו מרבית הנימוקים לקבלת הפרס. בין היתר, הושם דגש רב על פעילותו בתחום יוזמות החקיקה. ד"ר ברלוביץ היה שותף פעיל לגיבוש הצעת "חוק ביטוח בריאות ממלכתי", שנכנס לתוקפו בינואר 1995. חוק, אשר לדברי בכירים במשרד הבריאות היה אחד מן ההישגים הגדולים ביותר של מערכת הבריאות ומדינת ישראל. החוק למעשה קיבע את זכותו של כל אזרח ואזרח לטיפול רפואי, דבר שלא היה מובן מאליו לפני כן. היום, כמעט 20 שנה לאחר מכן,

ועדת הפרס. לאחר 26 שנות שירות במשרד הבריאות, בהן שש שנים כמנהל ביה"ח וולפסון - תקופה שבמהלכה עבד עם 16 שרי בריאות שונים ו-12 מנכ"לים במשרד הבריאות - ד"ר יצחק ברלוביץ הוא אחד מן המנהלים הוותיקים והמנוסים ביותר במערכת הבריאות הישראלית. בתור שכזה, וכמי שכיהן בתפקידו הקודם כמשנה למנכ"ל משרד הבריאות והיה מעורב בקבלת ההחלטות המרכזיות והחשובות ביותר, הוא מהווה מוקד לעלייה לרגל הן בקרב עמיתיו והן בקרב עיתונאים, אשר פעמים רבות חלק ניכר מן הידע שלהם על מערכת הבריאות הישראלית נסמך על שיחות רקע שקיימו עמו. במהלך כל שנות עבודתו במשרד הבריאות ובבית החולים, חשוב היה לד"ר ברלוביץ

"כמנכ"ל משרד הבריאות בהווה, אני מייצג את כל מנהלי המשרד לדורותיו והמנהלים במערכת הבריאות בהמלצה להעניק לד"ר ברלוביץ את אות יקיר שירות המדינה. במהלך שירותו במשרד הבריאות, ד"ר ברלוביץ נשא בעול הניהול השוטף של האספקטים הרפואיים של המערכת, פיתח יוזמות מרובות בתחום שיפור איכות הטיפול, מערכות התמחור והבקרה והסטנדרטים הרפואיים, וכן הוביל את הטיפול באירועים חריגים במערכת הבריאות". הודעתו האישית של מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' רוני גמזו, הצליחה להפתיע את ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון. לשאלה "מדוע לדעתך נמצאת ראוי לזכות באות יקיר שירות המדינה", הוא השיב בצניעות האופיינית לו: "טוב, צריך לבדוק מה היו נימוקי

לאחר 26 שנות שירות במשרד הבריאות שבהן עבד עם 16 שרי בריאות שונים, ד"ר ברלוביץ הוא אחד המנהלים הוותיקים והמנוסים ביותר במערכת הבריאות הישראלית

עוד נשמעים קולותיהם של המתנגדים לחוק, ולד"ר ברלוביץ יש תשובה ניצחת עבורם: "אין לי ספק שהחוק יצר מהפכה חיובית. זו הייתה הפעם הראשונה שבה מדינת ישראל לקחה אחריות על בריאות תושביה. פעם, אם אדם היה חולה, לא הייתה לו כתובת חוקית". בריאיון שהעניק למגזין G של "גלובס" לפני כחצי שנה, אמר ד"ר ברלוביץ: "אני אדם שעומד על עקרונותיו, לא קיצוני, משתדל לראות את שני צדי המטבע, אמפתי ורץ למרחקים ארוכים". בשיחה אישית עמו, המוטיבים האלה באישיותו שבים ועולים.

מתי הצבת לעצמך לראשונה את היעד להיות מנהל בית חולים?

"בשנה הרביעית של ההתמחות שלי ברפואת ילדים, מנכ"ל משרד הבריאות דאז, פרופ' ברוך מודן ז"ל, שאל אותי במה אני רוצה לעסוק בעוד עשר שנים. מייד אמרתי לו שאני רוצה להיות מנהל בית חולים". בפועל, כשההזדמנות הראשונה הופיעה, התבקש ד"ר ברלוביץ - אז ראש מנהל הרפואה במשרד הבריאות - על ידי המנכ"ל דאז, פרופ' גבי ברבש, להישאר בתפקיד ולהוביל עמו תהליכים חשובים במשרד הבריאות. ד"ר ברלוביץ נזכר: "קיבלתי את בקשתו ונשארתי במשרד הבריאות עשר שנים נוספות". במהלך השנים הללו מונה ד"ר ברלוביץ לתפקיד משנה למנכ"ל משרד הבריאות.

לא פטורים מ"דוח ברלו"

כבכיר במשרד הבריאות, ד"ר ברלוביץ קיבע אמות מידה וסטנדרטים שכיום, כמנהל בית חולים, עליו לעמוד בהם ללא עוררין. כך, למשל, עליו לעמוד במה שמכונה בעגה הפנימית במשרד הבריאות "דוח ברלו". הוא מסביר: "בכל חורף ובכל תקופת עומס, היינו צריכים לעבוד קשה כדי להשיג נתונים לגבי מספר המאושפזים, מספר המונשמים ומספר הפטירות בבתי החולים, בכל יום נתון. לכן כתבתי מסמך מסודר, ונקבע כי על מנהלי בתי החולים למלא ולשלוח אותו אל משרד הבריאות מדי יום. דוח הזה משתמשים עד היום, במשך כל השנה, בכל יום, וגם אנחנו בולפסון לא פטורים ממילוי הדוח".

כתושב חולון במשך מרבית חייו (מאוחר יותר עבר להתגורר בתל אביב עם משפחתו), ד"ר ברלוביץ חש קשר קרוב עם הקהילה שאותה משרת המרכז הרפואי וולפסון. באותו ריאיון שהעניק ל"גלובס" לפני כחצי שנה, אמר: "החלום שלי הוא להביא את וולפסון למקום טוב יותר ולהעניק לו את החשיבות שמגיעה לו".

היכן אתה רואה את עתידו של ביה"ח וולפסון? מהם הכיוונים

שאליהם לדעתך צריך לפנות?

"הכיוונים צריכים להיגזר מצורכי האוכלוסייה. כמו כן, יש צורך לחזק את התחומים שיש לנו יתרון יחסי בהם - תחומים ייחודיים לנו, שאינם קיימים בבתי חולים אחרים. צריכים להיות ערים לכך שבאזור שלנו מתגוררת האוכלוסייה הקשישה ביותר בישראל - 18% מתושבי בת ים הם קשישים. לכן, חשוב לחזק את התחום הגריאטרי והשיקומי. במקביל, יש לחזק גם את תחום הטיפול הנפשי. צריך לגייס לשם כך תשתיות פיזיות ומשאבים, גם כוח אדם. נכון, אלה אינם תחומים אטרקטיביים במיוחד, אבל אלה הם צורכי האוכלוסייה, ואנחנו נמצאים כאן, בראש ובראשונה, כדי לשרת אותה".

להעניק שירות מיטבי למטופל

בשלב מסוים, במהלך השיחה, ביקשנו ממנו להשיב במהירות ובקצרה על מושגים שנציג בפניו. **MRI?**

"מדובר בשירות חיוני ודחוף עבור כל בית חולים. עמדתי היא כי כל בית חולים שיש לו חדר מיון חייב שתהיה לו האפשרות לספק למטופלים את השירות הזה. הסיטואציה של ניוד חולים עלולה לפגוע בבריאותם". במסגרת ביקור של מנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' גמזו, במהלך חודש פברואר האחרון, הובטח להנהלת וולפסון כי בקרוב יינתן לה אישור להפעלת MRI. "עכשיו יש לנו אישור, אך במקום לחגוג, עלינו למצוא את תקציב התרומות בכדי לממש את ההבטחה", התבטא ד"ר ברלוביץ באותו יום.

רפואה פרטית?

"אנחנו מדינה דמוקרטית, ורפואה פרטית יכולה וצריכה להינתן לכל מי שיכול לרכוש אותה. אבל, כל זה בהנחה שכולם מקבלים את השירותים הבסיסיים באופן שוויוני. לכן, רפואה פרטית צריכה להינתן במוסדות הפרטיים ולא במוסדות הציבוריים".

השיחה שלנו עם ד"ר ברלוביץ נקטעה מעת לעת, שכן הוא דוגל במדיניות "הדלת הפתוחה", לפיה חדרו פתוח בפני כל מי שיחפוץ לבוא ולשוחח עמו - מבכיר העובדים ועד לזוטר שבהם. ניתן היה להמשיך ולהפליג למחזות נוספים, אך בחרנו לסיים בשאלה אישית: כיצד הוא רואה את ההבדל בין עבודתו בככיר במשרד הבריאות לבין עבודתו כמנהל ביה"ח וולפסון.

ד"ר ברלוביץ משיב: "תמיד הרגשתי שהמטרה שלי היא להעניק את השירות הטוב ביותר למטופל. הראייה הזו נכונה לשני התפקידים שביצעתי. תמיד ראיתי את צורכי החולה כעדיפים על פני צורכי המערכת; אסור לפגוע בבריאותו של חולה בגלל שיקול כלכלי".

כתושב חולון מרבית חייו, ד"ר ברלוביץ חש קשר קרוב עם הקהילה שבית החולים משרת. בריאיון ל"גלובס" אמר: "החלום שלי להביא את וולפסון למקום טוב יותר"

"בשנה הרביעית להתמחותי ברפואת ילדים, מנכ"ל משרד הבריאות דאז, פרופ' ברוך מודן ז"ל, שאל אותי במה אני רוצה לעסוק בעוד עשר שנים. ענית: לנהל בית חולים"

במחויבות פנימית

מחלקה פנימית ג' מתמחה בחולי סוכרת, בחולים עם מחלות ריאומטולוגיות ובחולים מורכבים ומונשמים; יש בה יחידת רגל סוכרתית והיא מובילה בפרויקטים רפואיים ומחשוביים; אך בעיקר זו מחלקה אנושית, שאנשיה מלאי אהבה למטופלים ומחבקים את המשפחות. ד"ר ג'יזל זנדמן-גודארד והאחות האחראית לירן דבש מובילות צוות מקצועי ואכפתי, חדור שליחות וגאווה יחידה

מאת שושי פרידמן ודליה המאירי

מי שאחראית על צוות הסיעוד היא כאמור לירן דבש, אחות אחראית במחלקה מזה 21 שנה, בעלת תואר שני במינהל בסיעוד וקורס על בסיסי במינהל. הצוות הסיעודי הבכיר כולל את מיכאל גורין, סגן אחות אחראית, ואת סופיה פרימוביץ המשמשת כראש צוות. מרבית הצוות הסיעודי הוא בעל הכשרה אקדמאית ובוגר קורסים על בסיסיים בגריאטריה, בטיפול נמרץ ובמינהל. לירן מספרת שצוות האחיות וכוחות העזר לומד ללא הרף ומפתח עצמו מבחינה מקצועית. "לדוגמה, כוח עזר במחלקה, בעלת השכלה אקדמית, אשר לומדת כעת להיות אחות מוסמכת. ההתמחות הסיעודית של הצוות היא בין היתר בנושא פצעים ופצע לחץ. יש כאן ידע רב וניסיון עשיר בטיפול בחולים מורכבים, מונשמים, בחולי סוכרת ובאוכלוסיה מבוגרת. זו לא רק מקצועיות אלא גם נשמה", היא מדגישה, "צוות כוחות העזר, למשל, עושה את עבודתו הקשה נאמנה עם הרבה נתינה, מסירות ואמפתיה כלפי החולים".

אתר הפיילוט של וולפסון

ממוצע הגיל של המאושפזים במחלקה, כמו בכל הפנימיות, נע בין 70 ל-85. הארכת תוחלת החיים הביאה לאוכלוסיית חולים קשישים ומורכבים יותר, וכ-12% מהמאושפזים במחלקה בכל זמן נתון הם בני 90 שנה ויותר. בחדר המונשמים מאושפזים לרוב שישה-שבעה חולים המחוברים למכונות הנשמה ומטופלים על ידי אחיות בוגרות קורס על בסיסי בטיפול נמרץ. במחלקה מתקיים פרויקט בשינוף עם העובדת הסוציאלית, שבמסגרתו היא מוודאת עם כל קשיש מעל גיל 85 האם יש מענה בביתו או בקהילה לצרכיו המיוחדים. אחד הדברים הייחודיים לפנימית ג' הוא יחידת רגל סוכרתית הפועלת במחלקה. היחידה כוללת 10 מיטות טיפול ומתופעלת על ידי צוות רב מקצועי ובו רופאים אורתופדים ורופאים פנימאים של המחלקה, המומחים בזיהומים ובסוכרת, ואחיות מומחות בתחום ובראשן מריה גלפרין. הצוות המטפל נעזר ביעוצים מרופאי כלי דם ומפלסטיקאים. ד"ר זנדמן-גודארד מספרת שהמובילות של המחלקה באה לידי ביטוי גם בהיותה אתר ניסוי לבדיקת פיתוחים במערכות המחשוב של בית החולים. "נעשים אצלנו, לדוגמה, פיילוטם בשיפור פיתוחים במערכת הנמרץ למחשבים הניידים ולאנמזה סיעודית, וכן פיילוט לגלוקומטר מוסדי. לצורך כך, הצוות שלנו מקיים ישיבות עם ראש צוות המחשוב בראשות ישראל פיינברג. כאשר יש תיק רפואי ממוחשב הזמין במחשבים הניידים,

ניתן לקבל מידע רב על החולה ליד מיטתו - היסטוריה רפואית, בדיקות דם, בדיקות דימות שונות, צנתורים ועוד". אחד הדברים שממלאים אותה גאווה מיוחדת הוא היותה של המחלקה שדה מבוקש להתמחות קלינית של רופאים: מתמחים וסטאזירים רבים משחרים לפתחה של פנימית ג' וכיום עובדים בה שישה מתמחים (לפי הוותק): ד"ר אלכס מור, ד"ר

על העומסים במחלקות הפנימיות בארץ, במיוחד בעונת החורף, אין צורך להכביר מילים. בפנימית ג', אחת משש המחלקות הפנימיות בוולפסון, מטופלים בממוצע בין 250 ל-300 חולים בחודש. כמעט ואין סיכוי לראות את אחת המיטות במחלקה עומדת ריקה. למרות העומס הרב והעבודה הקשה, ביקור בפנימית ג' באחד מימי החול של חודש פברואר מגלה הרבה חיוכים ועיניים מאירות מצד אנשי הצוות. מהר מאוד אנו מגלות כי יש כאן לא רק מחויבות מקצועית, מסירות ואנושיות, אלא גם גאווה יחידה במלוא מובן המילה.

את כל הערכים האלה מקרינה כלפי הצוות ד"ר ג'יזל זנדמן-גודארד, המנהלת את המחלקה מאז הגעתה לוולפסון בשנת 2006. כבר שש שנים שהיא מובילה את המחלקה ואת הצוות למצוינות אקדמית, מחקרית ורפואית. רק לאחרונה סונפה המחלקה לפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר באוניברסיטת תל אביב - מדד נוסף לאיכות המחלקה (ראו הרחבה בעמ' 27) ומקור גאווה לצוות כולו.

ד"ר זנדמן-גודארד, נשואה ואם לארבעה, מומחית ברפואה פנימית ובריאומטולוגיה, עלתה לארץ לבדה מארה"ב בהיותה בת 17. היא בתו של ד"ר פליקס זנדמן ז"ל - נדבן יהודי-אמריקני אוהב ישראל, ניצול שואה שהיה לפיזיקאי ולתעשיין וייסד את חברת "וישי". את לימודי הרפואה

סיימה באוניברסיטה העברית ואת ההתמחות עשתה בפנימית ב' בשיבא. במקביל לניהול המחלקה היא משמשת כמרצה בכירה בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב ומחווה חלק מצוות המחקר בשיבא בנושא מחלות אוטואימוניות ולופוס. בוולפסון היא מכהנת גם כיו"ר ועדת התמחות ואחראית על פגישות סגל רפואי בבית החולים, וכן חברה בוועדה לקביעת מוות מוחי בבית החולים. פעילותה הענפה והרחבה של ד"ר זנדמן-גודארד בארגונים מקצועיים ארציים רק תורמת לסטנדרטים הגבוהים בפנימית ג'.

נתינה וחמלה מכל הלב

הצוות הרפואי הבכיר במחלקה כולל את ד"ר אבי ברידא, סגן מנהלת המחלקה, את ד"ר ישראל קופר ואת ד"ר טטיאנה זובקוב. האחיות האחראיות היא לירן דבש, הממונה על צוות נאמן ומסור של 23 אחיות ואחים, 11 כוחות עזר ושני סטודנטים לסיעוד. את צוות המחלקה משלימים עובדת סוציאלית, דיאטנית, בת שירות לאומי ומתנדבים מסורים. "אני גאה להיות מנהלת המחלקה", אומרת בהחלטיות ד"ר זנדמן-גודארד. "צוות הרופאים של פנימית ג' מקצועי, בעל ידע רב, משתתף במחקר ובכתיבת מאמרים, והחשוב

מכול, בעל תכונות אנושיות מעולות ביחסיו עם החברים לצוות הרפואי והסיעודי, המטופלים ובני המשפחות". על הצוות הסיעודי במחלקה יש לה רק מילים חמות. "עבדתי במספר בתי חולים עם צוותים שונים, אבל מעולם לא עבדתי עם צוות כה מקצועי כמו כאן בפנימית ג', בעל יכולת נתינה וחמלה מכל הלב לחולה".

"עבדתי במספר בתי חולים אבל מעולם לא עבדתי עם צוות כה מקצועי כמו בפנימית ג', בעל יכולת נתינה מכל הלב", אומרת ד"ר זנדמן-גודארד

כפנימית ג' נעשים פיילוטם של בית החולים בשיפור פיתוחים במערכת הנמרץ, למחשבים הניידים, לאנמזה סיעודית וכן לגלוקומטר מוסדי

"אם אחות הגיעה לרוויה ורוצה לעשות שינוי, אאפשר לה זאת ואף אסייע בידה", אומרת לירן דבש. הגישה הזאת דווקא גורמת לצוות להישאר במחלקה

"הזנתם את הגוף ואת הנשמה"
 מתוך מכתבי משפחות לצוות פנימית ג'. המכתבים המלאים
 ושמות הכותבים שמורים במערכת

*"גובה של היחס החם והחזק, של היוג'ים כל כך מסורים ומלאו אהבה...
 הציגם את האור וגם את הנשמה עם האמן מסירוג והרזה בגמרה".*

*"...היה לי דבר כי הצאקה של כל אחד מאנשי הצוות היא צאקה
 אמיתית וכי הצדקה נשגב מגן אהבה לאנשים ומסירוג לגמרי..."*

*"מחלקה עם הכוח כה גדול של אנשים מקסימים ואמפתיים שהם לא
 יחידה כה גדולה דמיון שצוגם היא צדק נציר ומיוחד דמיון".*

ויותר מטפלים
 אישיים - עובדים

זדים התופסים את מקום המשפחה", היא מספרת.
 הקשר האישי נבחן על ידי העובדת הסוציאלית, המודאדת באם קיימת
 חלילה הזנחה של הקשיש. "אנו מתייחסים למטפל האישי כאל מטפל
 עיקרי, מדריכים אותו ומשתפים אותו בהליך הטיפולי". מזה שמונה
 חודשים משרתת במחלקה בת שירות לאומי, **האנה אבו דין** אשר מבצעת
 את עבודתה ברמה גבוהה, נאמנה למחלקה, לצוות ולמטופלים ונתינתה
 אינה יודעת גבולות. בכלל, הצוות מקיים יחסי אנוש טובים עם משפחות
 ומטופלים ומעידים על כך מכתבי התודה הרבים והחמים (ראו מסגרת).
 "השוב שיש משפחה ליד כל חולה, זה מסייע מאוד להפחית את חרדת
 המטופל", מציינת ד"ר זנדמן-גודארד, "הדלת שלי פתוחה תמיד בפני
 המשפחות". פנימית ג' ידועה בין המחלקות כבית חם, למטופלים כמו
 גם לצוות. "אני אישית שואבת המון אנרגיות פיזיות ונפשיות מהצוות
 הוותיק והמסור שלנו", מסכמת לירן דבש, "האנשים כאן תומכים איש
 ברעהו לאורך כל הדרך".

יוסי ליפוביציקי, ד"ר דימה מלניקוב, ד"ר זיו רוזמן, ד"ר יצחק שרעבי
 וד"ר פאבל אנדרייב.

ביקוש להתנסות קלינית

במקביל לכך, המחלקה מבוקשת מאוד גם כשדה קליני בסיעוד. סטודנטים
 מגיעים להתנסות קלינית מביה"ס לסיעוד וולפסון ומהמכללה לישראל,
 ומודרכים על ידי **ראבח ראבח וארתור קוגן**, אנשי צוות המחלקה
 שעברו הכשרה מתאימה. כשדה קליני, המחלקה מקבלת משובים
 טובים מבית הספר ומהסטודנטים לסיעוד וזוכה לביקוש גבוה לאורך
 השנה כולה. "זה יוצר אווירה לימודית, מביא לנו יוקרה ותורם לאיכות
 שלנו - בשל היותנו שדה קליני, המחלקה והצוות המוביל מצויים
 תמיד תחת בקרה. כאחראית מחלקה, זה בהחלט מאתגר אותי".
 לירן מאמינה שלמחלקה פנימית, הצוות הסיעודי חייב להגיע מתוך
 ערכים של אהבת האדם ורצון לנתינה. "אם אחות הגיעה לרוויה
 ורוצה לעשות שינוי, אפשר לה זאת ואף אסייע בידה להתפתח
 מקצועית". מסתבר שדווקא הגישה הזאת גורמת לצוות לרצון
 להישאר. "יש להם את זכות הבחירה, ועדיין הם לא מוותרים על
 פנימית ג', גם אם חלקם עובדים במקומות נוספים. שביעות הרצון
 ויכולת הנתינה של הצוות מצויים רק בעלייה".

הרופאים והאחיות במחלקה עובדים לפי שיטת עבודה הקרויה
 "הפקדה": לכל קבוצת מטופלים יש רופא בכיר, מתמחים וסטאזרים,
 ולצידם אחות בכירה - צוות האחראי באופן ישיר על ניהול הטיפול
 בחולים שבאחריותו. לירן מזכירה גם את האחיות הבכירות המתפקדות
 כנאמנות תחום: **סימה גולדשטיין** - נאמנת סוכרת, **נינה יוסיפוב** - נאמנת
 פצעים, **סטלה פנחסוב** - נאמנת השתלות ותרומת איברים, ואח נאמן
 כאב - ארתור קוגן.

"שואבת אנרגיות מהצוות"

הצוות הרב מקצועי במחלקה כולל את העובדת הסוציאלית **ויקי בסין**,
 המתמחה באלומות בקרב קשישים ובקצבאות שואה, את הפיזיותרפיסטית
לילך מירס ואת התזונאית **מאיה האורטה**. פרויקט חשוב במחלקה
 הוא איתור וטיפול בקשישים עם תת תזונה, הכולל אבחון ומתן כלכלה
 מועשרת לפי הצורך. מסתבר שבין 30% ל-60% מהקשישים החולים
 במחלות כרוניות נוטים לתת תזונה, ושחלק מהבעיה בפנימית היא האכלה
 הפיזית של החולה. לירן מדגישה כי הצוות ישמח לקבל מתנדבים נוספים
 שיובשרו בהאכלת חולים ובסיעוד במחלקה. "ליד מיטת החולה רואים יותר

לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה

לאחר שזכה לפרסום ב-YNET, ב"הארץ", ב"ישראל היום", באתר חדשות ערוץ 2, בתוכנית הרדיו של נסים משעל ובאתרי אינטרנט רבים, המחקר של פרופ' דניאלה יעקובוביץ', ד"ר חוליו וינשטין וד"ר מונה בעוז בנושא "דיאטת פחמימות" פורסם גם במגזין "סגנון". לרגע אחד הונחו בצד האיום האיראני, מחירי הדלק וחוק טל, והכותרת על כך ששוקולד וגלידה בארוחת הבוקר מועילים לדיאטה הפכה לשיחת היום.

'לחיות טוב' עם פרופ' ליון

פרופ' אריה ליון, מנהל היחידה לגסטרואנטרולוגיה בילדים, התראיין בערוץ 2, בתוכנית "לחיות טוב" בהנחיית קובי מחט ואפרת אנזל. הראייון עסק בתופעת ה"קוליק" (גזים) בקרב תינוקות בני מספר שבועות - דבר שלרוב מתבטא בכבי תכוף, המדיר שינה מעיני ההורים. פרופ' ליון הסביר מהו הסיבות להופעת ה"קוליק" וכיצד ניתן להתמודד איתו.

לעובדי וולפסון היקרים,

חלפה שנה מאז נכנסתי לתפקידי כדוברת בית החולים, שנה גדושה שכללה שמחות ואתגרים רבים. היום, כחלק בלתי נפרד מכם, אני יכולה לומר בפה מלא שאני גאה להיות עובדת של בית החולים וולפסון, שייחודו הבולט הוא ברוח האנושית שבו, ביוזמה האישית, בלב. אני גאה להציג בפניכם מקטע בולט מתוך העשייה התקשורתית של החודשים האחרונים. את המנגינה הזאת אי אפשר להפסיק לנגן. מאחלת לכולנו חג אביב שמח ובשורות טובות.

שלכם,
מיכל ויינשל שיימן
דוברת ביה"ח

"סגנון", מעריב, פברואר 2012

בא לנו טוב

מחקר שנערך בביה"ח וולפסון מצא כי ארוחת בוקר עתירת פחמימות וחלבונים מסייעת לרדת במשקל ולשמור עליו. ההמלצה: "אכלו עוגת שוקולד בבוקר". ממחר בבוקר, אבל באמת.

"לחיות טוב", ערוץ 2, 12.1.12

זה הקטן גדול יהיה // מרפאה ראשונה בארץ לטיפול בילדים שנולדו קטנים לגיל ההריון בביה"ח וולפסון

מרבית הילדים שנולדו קטנים לגיל ההריון נפגעים לאורך 3 שבועות או במסקלו יצליחו להצביע את הנרילה, ומטוץ שנהשפתיים מיום הלידה יתמקמו בעקמות הנרילה הצורמטיות. רק אצל 15% אחרים מתלררם ייתסר התינוק בגיילת, כשהסיסי לסיפור המצב כאופן טבעי הוא זעזוע רב המייב טעקב גיילת סריר.

"ידוע כי ילדים רבים מהם עולים במשקל באמצעות הזנת יזר, אבל הזנת יזר כגיל יזר הוא אחד מהזמינים הסיכונים העיקריים לסוכרת והסכנה, והיילמה העומדת כמני הויפא והספל קשה", איתר פרופ' אריה לרר, מנהל היחידה לגסטרואנטרולוגיה לררם במרכז הרפואי "וולפסון".

בחדש שעבר הוראשונה בישראל נפתחה ב"וולפסון" מרפאה רב תחזית

להיות הורים, 15.1.12

ד"ר עקיבא תמיר
"במחלת הילד"
במחלת הילד
במחלת הילד
במחלת הילד

ישראל היום, מגזין שישי, 9.12.11

מסדר חולים
נס בדרכי נועם

עמנו רשטי בן השנתיים סבל מחלת הנומפוליס. הוא נשלח לבית החולים וינשטין לטיפול כנרל וינשל כבמחלת הנומפוליס. הוא הועבר לטיפול ב"המחלה" שם נרלולו וינשל את הטיפול הנרירי הנקטור "פוזנוקומקסור" ארליל את ליון.

ידיעות חולון, 20.1.12

זה הקטן גדול יהיה

מרפאה ראשונה בארץ לטיפול ביילודים שנולדו קטנים לגיל ההריון נפתחה במרכז הרפואי וולפסון. במרפאה הראשונה זוכים הקטנטנים לטיפול רב תחומי על ידי מומחים מתחומים שונים וביניהם גסטרואנטרולוגים לילדים, אנדוקרינולוגים לילדים ומומחי תזונה. המגזין "להיות הורים" סיקר את הנושא בכתבה שבמסגרתה רואיינו כמה ממומחי וולפסון.

יארד זכה בחיים חדשים

ד"ר עקיבא תמיר ועמותת "הצל ליבו של ילד" עמדו במרכז של כתבה נרחבת (ארבעה עמודים) במוסף השבת של ישראל היום, שביי סיפור הצלתו המרגש של הנער יארד מאיתופיה שנותח בוולפסון וזכה בחיים חדשים.

החיידק אותר - חיי הפעוט ניצלו

נועם רשטי בן השנתיים סבל מחום והקאות. הוא נשלח לבית החולים ושוחרר לאחר קבלת טיפול. כשהסימפטומים שבו והופיעו גם למחרת, הוא הובלה במהירות לוולפסון. שם הצליחו הרופאים לאתר את החיידק הזיהומי הנדיר והקטלני מיניגוקוקוסמה ולהציל את חייו.

סיעור מוחות ב'הארץ'

המאמצים למצוא טיפולים חדשים שיוכלו לעצור את הרס רקמת המוח בקרב נפגעי שבץ מוחי, הובילו לאחרונה לכמה פריצות דרך. פרופ' יאיר למפל ממרכז רפואי וולפסון התארח במדור הבריאות בעיתון "הארץ" עם מאמרו "סיעור מוחות" העוסק בנושא זה.

אם תשאלו אותה, סיוון

נוכחות שיא של כלי תקשורת נרשמה בוולפסון בעקבות האשפוז המתוקשר של סיוון, אוהדת מכבי תל אביב, שנפצעה במשחק הדרבי האחרון בשל חזיו שהושלך לעברה ופצע את ידה. סיוון לא שכחה לספר לעיתונאים שביקרו אותה על הטיפול המקצועי, המסור והחם שקיבלה אצלנו בוולפסון. הסיקור מוולפסון (בדוגמה במדור זה - מאתר הספורט ONE) חצה גבולות, וכלל את כל ערוצי החדשות בטלוויזיה, ברדיו ובאינטרנט.

Wi-Fi חינמי בוולפסון: שירות Wolfson-Free

הודות לתרומת חברות אינטל, בינט, 012 סמייל ובזק, הושק לרווחת המטופלים ובני משפחותיהם בוולפסון שירות Wi-Fi לגלישה באינטרנט האלחוטי ללא עלות. בשלב הראשון, שירות Wolfson-Free זמין במרפאות החוץ של המרכז הרפואי, והוא ניתן הודות ל-13 מחשבים ניידים שתרמה חברת אינטל, חברת בינט שתרמה את כל התשתיות לחיבור נקודות הגישה, תשתית אינטרנטית שתרמה חברת 012 סמייל וקו התקשורת המהיר שנתרם על ידי בזק.

אתר ONE, 6.3.12

אתר "אנשים ומחשבים", 20.12.11

הארץ, 18.12.11

אתר Mynet, 5.3.12

"תוכנית הבוקר", ערוץ 10, 1.1.12

"המגזין" - מעריב, 7.3.12

היולדת הראשונה של 2012

1 בינואר, 8:08 בבוקר: תוכנית הבוקר של ערוץ 10, הראשונה לשנת 2012, נפתחה באייטם מרגש היישר מחדר היולדות בוולפסון. אורלי וילנאי וגיא מרוז מראיינים בשידור חי את דנה אקוניס, שילדה הראשונה בוולפסון בשנה האזרחית החדשה, שילדה את בתה חצי שעה אחר חצות. דנה מתראיינת היישר ממיטתה בוולפסון כאשר בתה הסרייה בזרועותיה.

ליאן קיבלה את החיים במתנה

ליאן אלטמן בת החמש ניצלה ממוות מוחי הודות למקצועיות צוות הרופאים בוולפסון ולתיאום המהיר מול מחלקת נירוכירורגיה באיכילוב. הסיפור המרגש שלה פורסם ב"ידיעות חולון" מבית ידיעות אחרונות ולאחריו גם באתר Mynet.

יום האישה - עם מנהלות מוולפסון

כתבת ריאיון נרחבת עם מנהלות בכירות מוולפסון, שדיברו על נשיות וקריירה, פורסמה לרגל יום האישה הבינלאומי על עמוד השער של מוסף "המגזין" היומי ב"מעריב". בכתבה השתתפו ד"ר זהבית זיו-נר, פרופ' טלי שגיא, ד"ר גייל זנדמן-גודארד, ד"ר דידי אורבך, ד"ר ציפורה מסט וד"ר לטיציה שרייבר.

מאחורי חלון הראווה

משרד קבלת חולים הוא נקודת המפגש האינטנסיבית ביותר עם המטופלים ובני משפחותיהם. "חלון הראווה" של בית החולים מחולק להמון חלונות קטנים, שמאחוריהם צוות של 57 איש העובדים בעילות ובמסירות תחת עומס עבודה רב ומול קהל הדורש שירות נאות. כדי לנשוט קצת "אווירת קבלת קהל", רינת הירש הצטרפה למשמרת בוקר מאחורי חלון הזכוכית במיון

לטפל בחובות של הפונים למיון בין השנים 2004-2010. בעלי חוב אלו יכולים לפדות חובם בתעריף מוזל, מבלי שבית החולים יצטרך להפעיל את ההוצאה לפועל. אחרת, הם ישלמו בעבור הטיפול את סכום החוב המקורי בתוספת הצמדה, ריבית ושכר עורך דין. לצורך איתור החייבים, מתגייסים אנשי המשרד וטורחים רבות. בימים אלו התקבל מכתב מחשב משרד הבריאות שבו הוא משבח את צוות החשבונות, מוקיר ומעריך את פעילותם והצלחתם הרבה בהתנהלות כספית נכונה ואחראית.

בנוסף לכך, אחראי צוות המשרד גם על הפעלת רשת קריאה באירוע רב נפגעים ("ארץ") ומשתתף בתרגילים של שעת חירום בלבוש מלא עם המסיכות על הפנים - תחפושת מלאה, ולא בפורים. אז מי הן בנות משרד הקבלה ומה מאפיין את עבודתן?

"הופכות גם לבלשיות"

ביקור במשרד מגלה כי מדובר בצוות מגוון. חלקן פקידות קבלה לאחר השתלמויות, חלקן מזכירות רפואיות, חלקן תעודת הכשרה של משרד התמ"ת, חלקן עברו ועבודות השתלמויות וקורסים נוספים, יש גם שלומדות לקראת תואר

המטולוגיה, זימון תורים, משרדי חשבונות אמבולטוריים, אשפוז ומיון... חלון הראווה של בית החולים מחולק להמון חלונות קטנים, ממש כמו ויטראז', ומאחוריהם עומדים אנשים העובדים בעילות ובמסירות תחת עומס עבודה רב ומול קהל הדורש שירות נאות. עובדים אלו נותנים שירות בנוסף לארבע קופות החולים הגדולות ומבטחים גדולים כמו משרד הביטחון והמשטרה.

מגביית חובות ועד ארץ

על כל הפעילות הענפה הזאת אחראית **אסנת רוסי**, שהגיעה לבית החולים הישר לאחר שירותה הצבאי. כבר 21 שנים היא כאן ומכירה את המערכת על בריה. מאז שנכנסה לתפקידה הנוכחי בשנת 2008, אסנת שוקדת על פיתוח התפקיד בהתאם למציאות היום-יומית של בית החולים. כמוכן שפעילות גדולה מסוג זה מחייבת עזרה. לאסנת חמש סגניות: **חלי דניאל, עליזה חייקין, שושי אהרון, מתי גלב וריקי מזרחי**, ולכולן יש תפקיד חשוב בקידום העשייה הניהולית.

עיקר הפעילות בימים אלו מתמקד סביב מבצע של משרד הבריאות, המאפשר לכל בית חולים

יש משהו מאוד תמים במחשבה, שאם אנחנו עובדים כבר המון שנים באותו מקום, כנראה שאנחנו כבר מכירים הכול ושום דבר אינו יכול להפתיע אותנו. אני שמחה לספר לכם שלא כך הוא הדבר.

ולמה שמחה? כי כל יום יש הפתעות. אלברט איינשטיין אמר כי "ישנן שתי דרכים לחיות את החיים: הראשונה, כאילו כלום אינו בבחינת נס. השנייה, כאילו אין דבר שאינו נס". אז ככה אני חיה. כל יום הפתעה אחרת.

גיליתי את משרד קבלת חולים. כשמדברים על משרד, הדימוי שעולה הוא חדר עם שולחן ומחשב וטלפון, ואולי אפילו מזכירה צמודה. כשמנסים להרחיב את הדימוי, הוספנו חלונות וקבלת קהל.

לא כך הוא הדבר. משרד קבלת החולים של בית החולים שלנו מונה 57 (!) אנשים - ליתר דיוק, 56 נשים וגבר אחד - והיקף הפעילות שלו עצום: משרד קבלה של חדר מיון, משרד קבלה שמטפל בקבלת חולים לאשפוז, רישום יילודים, הפקת רישיונות קבורה; בבניין מרפאות חוץ יש דלפק ראשי - וגם הוא שייך, מכון הלב, טיפול יום, מכון גסטרו, נשים וילדים, אא"ג, ריאות, נוירולוגיה,

כשרותי פותחת את תעודת הזהות נופלים ממנה שטרות כסף ותמונות פספורט וכמוכן שמתפתחת שיחה. "כבר במהלך הקלדת הפרטים אני יודעת את כל סיפור חייו"

**מחובת צוות הקבלה
לדאוג ככל הניתן
לקבלת תשלום עבור
השירות. "זו בעיה גדולה
כאשר מגיעים מחוסרי
דיוור, תושבי השטחים,
פליטים מאריתריאה או
עובדים זרים"**

דגש על מחזור פסולת וסביבה ירוקה, ומה שנותן לה השראה הוא הצבע הכחול המרגיע, גוון מתאים למקום שכל כך הרבה מצוקות אנושיות מתקזזות אליו.

צוות שנותן את הנשמה

לפני שאני נפרדת מצוות משרד קבלת החולים, אני מהרהרת בניי לבין עצמי מה היה קורה אילו בעת הרמת כוסית לרגל החגים יחד עם ההנהלה, היו כל 57 עובדי המשרד עוזבים את עמדות קבלת הקהל המפוזרות בכל בית החולים, אפילו לכמה דקות. אז באמת היינו שומעים על כך בעיתונים... אבל האמת היא שגם בלי רעיונות משונים כאלו, צוות משרד הקבלה סובל ממחסור תמידי בכוח אדם. מדי יום מתפרסמות הצעות עבודה בעיתונות ובאתרי האינטרנט, המציעות משרות פתוחות בצוות. הצוות עובד קשה, ומנהלת המשרד אסנת מבקשת לנצל את הריאיון ל"עיתון שלנו" כדי להודות לכל העובדים על הנגישות הגבוהה, הגמישות, ההיענות שלהם להגיע לעבודה כשצריך להחליף מישהו שנעדר, על הסבלנות והבנת צורכי המערכת. בהזדמנות הזאת אסנת מוסרת ברכות רפואה שלמה לחברות לעבודה, **דליה רונן** ומתי גלב. "הצוות שלנו עובד קשה ונותן את הנשמה", מסכמת אסנת, כולנו מודעים לכך שאנו חלון הראווה של בית החולים ונמדדים באיכות השירות שאנו נותנים לקהל הרב שפוקד את בית החולים".

לנו, כדי להסביר את הסיבות שבגללן הגיעו לאשפוז. נפלתי על שפיץ של בקבוק, סיפר אדם שהיה מעורב בקטטה ונדקר מבקבוק שבור. נפלתי על סלע בים, סיפר אדם שהיה מעורב בתגרה בחוף הים ובעקבותיו הגיעו עוד חברים שלו, וכולם נפלו כמובן על אותו הסלע. אנחנו מרגישות ממש כמו בסרטים כשמגיעים אנשים דקורים ברכב פרטי ולא באמבולנס, מישהו פותח להם את הדלת וצועק, תביאו

**"אנחנו מרגישות כמו
בסרטים כשמגיעים
אנשים דקורים ברכב
פרטי, מישהו פותח את
הדלת וצועק תביאו
רופא. למעשה, אנחנו
חוות את החדשות
בכל רגע..."**

רופא, תביאו רופא. כשאנחנו חוזרות הביתה אין לנו צורך כבר לראות חדשות. למעשה אנחנו חוות את החדשות בכל רגע". ואורנה מסכמת: "כולנו מבינים שכשכואב לאדם הוא פחות נחמד. חיוך, סבלנות ומילה טובה יכולים להפיג ולו במעט את המצוקה". גורם מרגיע נוסף הוא העיצוב המיוחד, שנשקף אלי מאחורי חלונות הזכוכית של המשרד. עבודות יד, פסיפסים, מוביילים בצבעים מרהיבים - דברים שאינם חלק מהמראה האחיד של בתי חולים. בירור קצר מגלה ש**חפצי מרדכי** היא האחראית לכך. את כל החומרים היא מביאה בעצמה, שמה

ראשון ויש בעלות תואר ראשון. המשמעות היא שבכל יום שאחת העובדות לומדת או נעדרת, מישהי אחרת צריכה למלא את מקומה. כדי לנשום קצת "אווירת קבלת קהל", ישבתי במשמרת בוקר מאחורי חלון הזכוכית במיון. צפיתי באורנה וברותי, שמנווטות את זרם הפונים במיומנות רבה.

"במשך השנים פיתחנו יכולות לזהות כבר מרחוק את הסיבה שאדם חייב להיכנס לטיפול רפואי, ואת הדחיפות הנדרשת", הן מספרות. עוד אנחנו משוחחות, מגיע אדם צעיר עם סיגריה בפה, ומתבקש להציג תעודת זהות כדי לפתוח לו תיק רפואי. הוא מספר כי הוא אחרי תאונת דרכים, איבוד הכרה וכאבים בכתף. כשרותי פותחת את תעודת הזהות נופלים ממנה שטרות כסף ותמונות פספורט רבות, וכמובן מתפתחת שיחה. "תוך עשר שניות בערך, במהלך הקלדת הפרטים, אני יודעת את כל סיפור חייו. את מצבו האיש, הריב האחרון עם אשתו, הביקורים בביטוח לאומי, את מצב הרוח שלו ולמה פיטרו אותו מהעבודה. ככה זה כשאתה נתקל באנשים שלפעמים אני האדם היחיד שמקשיב להם במשך היום".

אמנם יש חובה לקבל כל אדם שפונה לחדר מיון לטיפול רפואי, אך מחובת צוות הקבלה לדאוג ככל הניתן שיועבר תשלום עבור השירות שניתן חולים מספק. "זו בעיה גדולה כאשר מגיעים לכאן מחוסרי דיוור ללינת לילה, תושבי השטחים, פליטים מאריתריאה, עובדים זרים ומתחזים שלא רוצים לשלם", אומרת אורנה, "אז אנחנו הופכות גם לבלשיות בניסיון לדלות כמה שיותר פרטים מהפונה, כדי לשלוח לו חשבון לכשיבריא".

כולם נפלו על אותו סלע

רותי: "לפעמים אנחנו צוחקות בינינו לבין עצמנו על התירוצים הנהדרים שאנשים משמיעים

צוות חדר ניתוח ועובדי בית החולים ביום אחות חדר ניתוח

הצצה לחדר ניתוח

על יום אחות חדר ניתוח, שבמסגרתו הוזמנו כל עובדי בית החולים להתרשם מהעשייה, מדווחת איריס לניאדו, אחות אחראית חדר ניתוח

ב-15 בפברואר כמדי שנה אנו נוהגים לחגוג את "יום אחות חדר ניתוח" יחד עם האחיות האירופאיות. השנה, ביוזמתן של אהובה פרידמן וסוטה לווייתן, החלטנו לקיים יום עיון לכלל עובדי בית החולים ולחשוף בפניהם את העשייה הייחודית שלנו. בכניסה לאולם ההרצאות הוצגה, באדיבות ברק נונא, תערוכת צילומים של הצוות בחדר הניתוח. כל ההרצאות הועלו והוצגו על ידי צוות הסיעוד של חדר ניתוח: חיה מוסרי ואולגה גור הציגו ניתוחי לב ואת פעילות עמותת "הצל ליבו של ילד". חידושים בחדר הניתוח האמבולטורי הוצגו על ידי נטלי יצחקוב. ניתוחים להשמנת יתר באדיבות סבלנה קורן ומיכל שמלוב. ניתוחים אורולוגיים המבוצעים דרך נקב אחד על ידי טטיאנה בוגדנוביץ', ניתוחים קוסמטיים על ידי ויקה וירומצ'נקו ויעקב גרבלי, ניתוחי שחזור בית החזה על ידי רותם ראניה ושבתאי אגרונוב, וניתוחים המיועדים לשיפור בשמיעה הוצגו על ידי טטיאנה

קפלן וגבריאלי מדינה. הרצאה מרשימה במיוחד הייתה סיפורו האישי של ד"ר רוט, מנהל מחלקת א"ג, שלאחר ניתוח "שרוול" השיל מעליו קילוגרמים רבים. את היום חתם סיפורו האישי של ה"אופובנק", רוני ליבוביץ'. אנשי צוות רבים מבית החולים השתתפו ביום זה והתגובות היו נלהבות ומילאו אותנו, צוות חדר ניתוח, בהרבה גאווה.

לב ואת פעילות עמותת "הצל ליבו של ילד". חידושים בחדר הניתוח האמבולטורי הוצגו על ידי נטלי יצחקוב. ניתוחים להשמנת יתר באדיבות סבלנה קורן ומיכל שמלוב. ניתוחים אורולוגיים המבוצעים דרך נקב אחד על ידי טטיאנה בוגדנוביץ', ניתוחים קוסמטיים על ידי ויקה וירומצ'נקו ויעקב גרבלי, ניתוחי שחזור בית החזה על ידי רותם ראניה ושבתאי אגרונוב, וניתוחים המיועדים לשיפור בשמיעה הוצגו על ידי טטיאנה

תומך בטיפול

קורס טיפול פליאטיבי לאחיות
וולפסון: סקירתן של סימה
דוידאן וחנה מוסקוביץ

טיפול תומך (פליאטיבי) מוגדר על ידי ארגון הבריאות העולמי כגישה טיפולית, שמטרתה להשיג את איכות החיים הטובה ביותר עבור מטופלים המתמודדים עם מחלה באמצעות מתן טיפול כוללני: פיזי, פסיכו-חברתי ורוחני. חוזר מנכ"ל משרד הבריאות משנת 2009 מחייב את בתי החולים לתת טיפול תומך לחולים החל משנת 2013. כחלק מפיתוח השירות יזמה הנהלת הסיעוד קורס בנושא, שמטרתו ליצור קבוצת איכות מקצועית אשר תטמיע את השירות בעשייה. הקורס רוכז על ידי סימה דוידאן, מרכזת תחום, וחנה מוסקוביץ, מומחית קלינית בתחום הטיפול התומך, בשיתוף עם לידיה קסלו, אחות ראשית באגודה למלחמה בסרטן, וממלאת מקומה רונית עובדיה. במרץ 2012 סיימו 25 אחיות את המחזור הראשון. האחיות דיווחו על חשיבות הנושא והביעו רצון לקדם את התחום במחלקותיהן.

פותחים דלתות

הנהלת הסיעוד בוולפסון קיימה יום פתוח
לסטודנטים לסיעוד. מדווחת אתי כתרי

ב-23.12 התקיים יום פתוח לסטודנטים אקדמאים מביה"ס לסיעוד וולפסון. המפגש נערך במטרה לחשוף את הסטודנטים הן לפעילויות המגוונות של בית החולים והן בפני בעלי תפקידים במערכת. ד"ר זהבית זיו נר, סגנית מנהל וולפסון, ולידיה ריחני, מנהלת הסיעוד, הציגו את מבנה בית החולים, פעילותו וחזונו. יעל אושר, אחות אחראית מחלקת פגים, הציגה את פרויקט ISO2000 במחלקתה. רותם ראניה, מדריכה קלינית בחדר ניתוח, ואודל אריה, מדריכה קלינית במחלקה האורולוגית, הציגו את מסלול ההכשרה והקידום האישי שלהן. במהלך המפגש צפו הסטודנטים בסרט המרגש "הילדים של וולפסון" שצולם במחלקות הילדים. המפגש היה מוצלח, הסטודנטים הביעו את שביעות רצונם וברכו על הקשר שנוצר עם בית החולים. המפגש אורגן על ידי אתי כתרי, מתאמת הדרכה במשרד אחות ראשית.

ועד האחים והאחיות של וולפסון יזם השנה פורמט שונה לחגיגת "יום האחות" - טיול לירושלים. כ-200 אחים ואחיות מכל מחלקות בית החולים יצאו בשני מועדים לטיול שכלל סיור בעיר העתיקה, ברובע הרודיני, בבית השרוף ועוד. האווירה בטוילים הייתה חיובית ומגבשת. ועד האחים והאחיות מבטיח שזו מסורת חדשה, וכי גם בעתיד יצוין "יום האחות" באופן מגוון. ועד האחים והאחיות השיק אתר אינטרנט חדש בו ממתין לנו מידע עדכני על פעילויות ואירועים בסיעוד, פירוט זכויותינו ועוד. הנכם מוזמנים להכנס לאתר בכתובת: www.nurse2u.co.il

ועד עם יעד

יעל כהן מספרת על יום
האחות שנחגג הפעם אחרת,
ועל האתר החדש של הוועד

מגייסים עתודה למקצוע הסייעוד

נוספות ללימודי הסייעוד. בימים אלה מגייס בית הספר שלנו תלמידים ללימודי מקצוע הסייעוד. משך התוכנית שנתיים, חמישה ימים בשבוע. מועד הפתיחה: אפריל 2012.

תוכנית אחת מוצעת לאקדמאים בעלי תעודות מוכרות על ידי משרד החינוך, המעוניינים בהסבה מקצועית. הכשרת אקדמאים להסבה למקצוע הסייעוד עולה בכפיפה אחת עם צורכי החברה בישראל ומהווה חלק ממדיניות הממשלה לקידום מערכת הבריאות בארץ. ההכשרה משלבת מתן מענה מקצועי לצורכי הבריאות באוכלוסייה, יחד עם הענקת מקורות תעסוקה לאקדמאים המחפשים אתגר בעבודה. משרד הבריאות ומינהל הסייעוד מציעים מימון של כ- 80% מעלות התוכנית בתמורה להתחייבות לעבודה במשרד הבריאות עם סיום הלימודים. **תוכנית שנייה** מוצעת לתלמידים ללא תואר אקדמאי. תנאי הקבלה הינם ציון פסיכומטרי 500 לפחות ותעודת בגרות מלאה. התוכנית היא ללא מימון, אך משרד הבריאות יעניק מלגות בהתאם לשיקוליו ולהישגי הסטודנט.

שירלי קרמר
מרכזת קורס הסבת אקדמאים

הידעתם? שיעור האחיות ל-1,000 נפש בישראל הוא מבין הנמוכים בקרב מדינות ה-OECD ואף נמצא במגמת ירידה. מינהל הסייעוד פועל להגדיל את מספר האחים והאחיות על ידי פתיחת תוכניות

ניתוח אקדמי

זו שנה שלישית שביה"ס האקדמי לסייעוד וולפסון פועל בשיתוף פעולה עם הנהלת הסייעוד בחדר ניתוח כללי, כאן במרכז הרפואי וולפסון. השנה הוחלט להרחיב את הפרויקט ולקבוע מטרות להכרת הסייעוד בחדר ניתוח לשנים א', ב' ו-ד' אקדמית.

תלמידי שנה א' התמקדו בהכרת עקרונות האספטיקה והסטרייליות וביזוי הערכים המבוססים על הקוד האתי. הסטודנטים התנסו בסוגי רחצת ידיים, פתיחת ציוד סטרילי ולבישת חלוק וכפפות. **תלמידי שנה ב'** התמקדו בעקרונות הבטיחות בחדר ניתוח, כגון קבלת מטופל לניתוח, זיהוי מטופל ואיבר לניתוח ושמירה על חום גוף. הסטודנטים בחנו יישום עקרונות בטיחותיים נבחרים למול השטח והנהלים. **תלמידי שנה ד'** התמקדו בעקרונות ניהול ראש צוות. הם צפו בראשי הצוות בתחומים השונים בחדר ניתוח, בחנו וניתחו יחד עימם אירועים ניהוליים במסגרת סמינר מינהל.

הסטודנטים הביעו שביעות רצון גבוהה מכך שהמפגש בחדר ניתוח חשף בפניהם את הקשר בין גוף הידע התיאורטי לבין יישומו ברמה הגבוהה ביותר, וכן ביטאו את הערכתם הגבוהה לידע, למקצועיות ולהיותו של הצוות מודל מקצועי חשוב בדרכם ההתפתחותית.

יעל טחלב
ראש חטיבת סיעוד המבוגר

קידום בריאות הקשיש

במסגרת קורס קידום בריאות, 33 סטודנטים משנה ג' אקדמית לקחו חלק בקידום בריאותם של כ-100 קשישים במסגרת שלושה מועדוני גיל הזהב בערים חולון ובת ים. לאחר מפגש ראשוני של הסטודנטים עם הקשישים לצורך איסוף נתונים ואומדן צרכים מקדמי בריאות, הדריכו הסטודנטים את הקשישים במועדונים במספר נושאים כמו חשיפה לשמש, מניעת נפילות, שימוש מושכל בתרופות, גילוי מוקדם לסרטן המעי הגס וחשיבות ביצוע ממוגרפיה. הקשישים גילו התעניינות רבה, שאלו שאלות ונהנו מתרומתם הרבה של הסטודנטים.

דקלה בומש
ראש חטיבת קהילה

תואר שני (M.A) במנהל מערכות בריאות

התואר יפתח בפניך את השער
לרמות הניהול הגבוהות במערכת הבריאות

יום לימודים אחד בשבוע במשך שנתיים
או יומיים בשבוע במשך שנה

ניתן להתמחות בגרונטולוגיה

התוכנית מיועדת לבוגרי תואר ראשון
בממוצע 80 ומעלה

כואב לך הראש ממחשבות
על עתידך המקצועי?

בריא יותר ללמוד אצלנו

ולהתקדם לתפקיד בכיר
במערכת הבריאות

חייגו עכשיו * **ה מ כ ל ל ה** (*245552)

או בקרו אותנו באתר www.iac.ac.il

המכללה האקדמית לישראל ברמת גן בע"מ, חל"צ, קיבלה היתר מהמל"ג לפתוח את תכניות הלימודים. ההסמכה להענקת התואר מותנית באישור המועצה להשכלה גבוהה.

רוצה לפרסם במגזין "וולפסון"?

נא לפנות למשה בן צבי
טל' 052-2334956
benzvi20@walla.com

חפשו אותנו ב-f
"מרכז רפואי וולפסון"

ואתם מוזמנים
לעשות לנו לייק!

מבצע!

SAUCONY
PROGRID KINVARA 2

נעלי ריצה מקצועיות
המדמות ריצה טבעית
לנשים ולגברים

א.א. אורטופדיה
וספורט

סניף וולפסון - טל': 03-5015849

המבצע בסניף א.א. אורטופדיה וספורט בקניון וולפסון בלבד!
לקבלת ההטבה יש להציג מודעה זו. מבצעים נוספים במקום

ו"י" נוסף לאיכות האקדמית

מחלקה פנימית רביעית
בוולפסון סונפה
לאוניברסיטת תל אביב
ומוסמכת ללמד סטודנטים.
ד"ר ג'יזל זנדמן-גודארד,
מנהלת פנימית ג': "נמשיך
לשאוף למצוינות"

ד"ר ג'יזל זנדמן-גודארד וד"ר זיו רוזמן

מחלקה פנימית רביעית בוולפסון - פנימית ג' בניהולה של ד"ר ג'יזל זנדמן-גודארד - סונפה לפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר באוניברסיטת תל אביב. זהו מדד לאיכות האקדמית של המחלקה וגושפנקה נוספת למצוינות של המרכז הרפואי כולו. בעקבות הסינוף, מוסמכת מעתה המחלקה ללמד סטודנטים לרפואה ולהעניק להם הכשרה רפואית קלינית. לצורך לימוד הסטודנטים בפנימית ג', המדריכה הראשית היא ד"ר זנדמן-גודארד, ולצידה פרופ' מיכאל דן, מנהל היחידה למחלות זיהומיות, והמתמחים ד"ר זיו רוזמן וד"ר אלכס מור, שלקחו חלק בלימוד המיומנויות במחלקה. עוד הצטרפו כמדריכים במחלקה: ד"ר תמר גוטסמן וד"ר אורית יוסיפוביץ, רופאות בכירות ביחידה. עד כה הסתיימה במחלקה הדרכה של קבוצת סטודנטים ראשונה משנה שישי, שחברה הביעו שביעות רצון רבה. "זהו אתגר לכולנו", אומרת ד"ר זנדמן-גודארד, "אני גאה בצוות שלי, ואנו נמשיך לשאוף למצוינות רפואית ללא פשרות". עם המחלקות הפנימיות במרכז הרפואי וולפסון, המסונפות לאוניברסיטת תל אביב, נמנות פנימית א' בניהולו של ד"ר דב גביש, פנימית ד' בניהולו של ד"ר יצחק בייגל, ופנימית ו' בניהולו של פרופ' ראובן צימליכמן.

ברכות אקדמיות גם לעופרה אשרוב, מזכירת מנהל מחלקת אף אוזן גרון, שקיבלה "אות מצטיין נשיא" מטעם האוניברסיטה הפתוחה.

המצב על פי ד"ר רביב

ד"ר עוזי רביב אינו רק רופא ילדים עתיר ניסיון אלא גם כותב מוכשר: רבים ממאמריו הופיעו בעיתונות (גם לנו יש את הכבוד ליהנות מהם ב"עיתון שלנו"), והוא אף מושך בעט המשוררים עם מקאמות מחורזות ומלאות הומור וחן. אחת מהן לפניכם

לאחרונה נשאלתי איך אני מרגיש, ואז עניתי בכנות - כי את העובדות אין להכחיש: אני חש כמו... "רכב אספנות".

מדוע הגדרה כל כך נוקבת? למה אנלוגיה מהעולם המוטורי? כי זו אמת מאוד כואבת, שיש לה רקע היסטורי:

רכב ענתיקה רוב שנים זקוק כל הזמן לתחזוקה מתמדת, כל חודש ביקור במוסך החברה לבדוק איך המכונה עובדת,

בדיוק כמו אצל הגימלאים שיש להם סדר יום ברור: כל שבוע את תיבת התרופות ממלאים, ובקופת חולים עורכים ביקור

(אם חיוני או לא, זה לא חשוב) העיקר שהשיגרה את ימיהם ממלאת (אם זה לא היה מצחיק - זה היה קצת עצוב), וכך הזמן חולף לו מעת לעת.

אם נחזור לתחילת המקום נוכר שמדובר בטריטה מכובדת שלמרות השנים וחריקות פה ושם היא כמונו - עדיין - מתפקדת...

ולכן, בתור "רכב אספנות" אני מרגיש מצוין זה מעמד של כבוד, כידוע - ואני משתדל להיות מתחזק לעניין ולבקר ב"מוסך" כל שבוע....

ד"ר עוזי רביב

אינ'ו'ים חג'ים

ד"ר אשר וינדר מונה למנהל המכון להמטולוגיה בבית החולים. ד"ר וינדר, עד לאחרונה מנהל היחידה לקרישת הדם בוולפסון, יחליף בתפקיד את פרופ' אליעזר רחמילביץ שניהן שכיהן כמנהל המכון במהלך 11 השנים האחרונות. ● **אתי כתרי** מונתה לאחראית על תחום ההדרכה הקלינית בהנהלת הסיעוד בבית החולים, במקומה של סימה דוידיאן. במסגרת התפקיד אחראית אתי על תיאום שדות ומדריכים קליניים למוסדות שונים להכשרת אחיות ● **ד"ר יבגני שויחטמן** מונה לסגן מנהל המחלקה האורתופדית בבית החולים. עד כה כיהן ד"ר שויחטמן כרופא בכיר במחלקה ● **ד"ר זאב פלדברין**, מנהל היחידה לכף רגל סוכרתית בוולפסון, קיבל מינוי לדרגת מרצה בחוג לכירורגיה אורתופדית בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב.

סיבה למסיבה

מסיבת פורים עליוזה במיוחד אורגנה על ידי עובדי נמ"ש ופארה רפואיים. היה שמח!

100 אלף ש' דמי חנוכה מיע"ל: תודה והוקרה לחמדה ישראלית ולכל מתנדבי יע"ל על התרומה הנפלאה לרכישת ציוד רפואי!

"איך הם ידעו לשים את כל הדברים שאני צריכה בחיים בדיוק מתחת לבית שלי!"

הזמנה

צוות אחוזת ראשונים מתכבד להזמין אתכם

לאירוע חגיגת ראשונים

לתיאום מועד ואישור השתתפות
אנא התקשרו 03-9626211
נשמח לראותכם, צוות אחוזת ראשונים

אחוזת ראשונים, לגור מעל מרכז העניינים

• מתחם חנויות • בתי קפה • מרכז רפואי • סניף דואר • כל קופות החולים

אחוזת ראשונים הממוקמת במערב ראשל"צ, היא בית הדיור המוגן המוביל בישראל. האחזה בנוייה מעל "מרכז ראשונים" - מרכז מסחרי גדול שיש בו הכל: סופרמרקט, בית מרקחת, דואר, מסעדות, בנק, חנויות ובתי עסק. המרכז כולל גם את "ראשונים מדיקל סנטר" ובו מרפאות ומעבדות של כל קופות החולים, רופאים מקצועיים, מרפאת שיניים ומכון פילאטיס. חניון תת-קרקעי ויציאה תוך דקות לקניונים הגדולים ולחוף הים של מערב ראשל"צ. והכל - במרחק לחיצה אחת על כפתור המעלית!

שם נרדף לדיור מוגן
הנחשול 30 נווה-ים ראשל"צ

לברור פרטים נוספים התקשרו לאחוזת ראשונים: 03-9626211

רשת הדיור המוגן הפרטית המובילה בישראל

אחוזת רובינשטיין

www.a-rubi.co.il

1-800-400-800